

VESLANJE ROWING

GODINA IX
BROJ 12

PROSINAC 2000
DECEMBER 2000

Šjaj, šijaj, "Štropada" ide naprid za Vieste.

Bilo je i bonace na početku

Posada velalučke pasare.

Veleučilište - Dubrovnik

Luka Gruž i trka osmeraca

Predsjednik H.V.K. "Vukovara" Vladimir Husar prima čestitke i poklon od dosadašnjeg predsjednika HVS-a, Zdravka Faina.

VESLANJE - D'AVIRON - ROWING - RUDERN - CANOTTAGGIO

ČASOPIS VESLAČKOG KLUBA CROATIA
REVUE DE LA SOCIETE D'AVIRON CROATIA
JOURNAL OF THE ROWING CLUB CROATIA
DIE ZEITSCHRIFT DES RUDERKLUB KROATIA
IL GIORNALE DELLA SOCIETA DI CANOTTAGGIO CROATIA

Godište 9
Volume 9

Prosinac
December

Broj 12
Number 12

KAZALO

VELA LUKA - VIESTE 2000	4
DRŽAVNA NAGRADA " FRANJO BUČAR "	7
SVEUČILIŠNA REGATA " SEMPER PRIMUS " , DUBROVNIK 2000	8
RODA U SEVILLI	9
DALJINSKA JUNIORSKA REGATA - ZAGREB	10
DALJINSKA SENIORSKA REGATA - ZAGREB	11
BRAK POD SRETNIM VESLOM	12
SVOJEVREMENO SMO SNIMILI PRST SUDBINE	13
" GUSAR " GUSARSKI OTIMA ZEMLJIŠTE	14
STUDENTI OGORČENI MINISTROVIM ODBIJANJEM POKROVI TELJSTVA	15
KORMILAR : BALAST ILI RAVNOPRAVNI ČLAN POSADE ?	16
FISA INTERNATIONAL REGATTA CALENDAR	19
PRIČA O KRALJEVSKOM OSMERCU (PRVI NASTAVAK)	20

Prva stranica: 1. Dio delegata Vijeća klubova u Vukovaru na skupštini. 2. Dosadašnji predsjednik HVS-a Zdravko Fain vodi sjednicu izborne skupštine. Do njega Vladi-Husar, predsjednik HVK "Vukovar" i Boeiz Polić, direktor VK "Jadran" Rijeka. 3. Novoizabrani predsjednik HVS-a, Zdravko Jurčec u nastupnom govoru. 4- Delegati klubova na Vijeću klubova HVS-a. 5. Delegati klubova na Vijeću klubova HVS-a. 6. Članovi HVK "Vukovar" s primljenim poklonima od strane Veslačkog saveza Dalmacije. koje im je poklonio predsjednik Juraj Gamulin.

ZDRAVKO JURČEC NOVI PREDSJEDNIK

VUKOVAR – U gradu na Dunaju veliko Vijeće klubova, 25 predstavnika-delegata izabralo je novo vodstvo HVS-a, koje će nas voditi u sljedećem olimpijskom ciklusu do Atene. Dragi, simpatični donatori iz grada heroja, djelatnici K Vukovara otvorena su srca dok ekali predstavnike hrvatskih klubova.

Fain, Husar i Polić, tri člana ranoga predsjedništva, zaslužni su

što je dnevni red i planovi HVS-a prihvaćeni i realizirani do detalja. Novi klub HVS-a je Sveti Krševan iz Zadra, a vodit će ga bivši reprezentativni dvojac Buzina – Perinović.

Vijeće klubova izabralo je novi izvršni odbor HVS-a (Jurčec, Lasić, Nuskern, S. Ambruš, Gamulin, Krstulović, Račić, Ljubić, Katusin, Crmogača, Malada). U novi Nadzorni odbor izabrani su Mezdjić, Pasarić i Botica. Dosadašnji predse-

dnik HVS-a, u proteklom razdoblju od dva mandata (od '92. godine do 2000.) Zdravko Fain, pokazao je da je usprkos teškim okolnostima dobio nagradu za sve što je učinio. Jer, rezultati postignuti u njegovom razdoblju su najvažniji, bez obzira na politiku oko veslanja i ljude koji se mijenjaju. Fain je bio najzaslužniji, uz predsjednika HOO-a Vrdoljaka, da je olimpijski, brončani osmerac dobio i financijsku podr-

šku i postigao uspjeh osvojenom medaljom.

U izboru novog predsjednika, kod glasovanja ing. Zdravko Jurčec, predsjednik Zagrebačkog veslačkog saveza, sa 16:9 glasova dobio je vodeću poziciju. Novi predsjednik je rekao:

– Borit ću se za očuvanje postojeće kvalitete hrvatskog veslanja, nastojat ću povećati bazu i raditi na omasovljenju vesla-

nja kroz OŠ i studentsko veslanje u cijeloj Hrvatskoj. Treba decentralizirati HVS, formirati komisije s maksimalnim ovlastima i odgovornostima koje će raditi za boljitak HVS-a i treba angažirati najkvalitetnije ljude iz svih sredina koji će raditi na omasovljenju i kvaliteti veslanja u novom olimpijskom ciklusu do Atene 2004. godine.

D. POPOVIĆ

ESLANJE / D AVIRON / ROWING / RUDERN / CANOTTAGGIO
ASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA / JOURNAL OF THE CROATIA ROWING FEDERATION
ZDAVAČ : VESLAČKI KLUB "CROATIA" / PUBLISHER : ROWING KLUB CROATIA
REDNIČKI ODBOR / EDITORIAL BOARDS : ZORAN EMERŠIĆ, ZDRAVKO GAJŠAK, JURAJ
AMULIN, DAMIR MARKOVIĆ, BORIS POLIĆ, MILIVOJ SLAPNIČAR, RUDOLF STARIĆ, SRE-
KO ŠUK, IGOR VELIMIROVIĆ
TRUČNI SAVJETNIK / EXPERT ADVISER : PROF. SREČKO ŠUK
DREŠA UREDNIŠTVA / EDITORIAL OFFICE : RUDOLF STARIĆ, 10020 ZAGREB, REMETINEC,
ANIŠTE 14 B/III, CROATIA / HRVATSKA, TELEFON : 00385/01/6141-553

Veslanje 72 ... NM

Vela Luka - Vieste 2000

ZAŠTO SMO OVAJ PODHVAT STAVILI U "VESLANJE" ?

Nažalost uz sve bruke što nam donosiše naši nogometaši, košarkaši, rukometaši, vaterpolisti, naši veslači barem su ove godine osvjetlali obraz hrvatskog sporta. Osmerac nam je donio "zlatnu" brončanu medalju a veslači Vela Luke odnosno "Ošjaka" također su napravili podvig vrijedan pohvala. I kakve veze imaju članovi brončanog osmerca sa olimpijade u Sidneyu i posada "Štropade" ? Ima ih to previše.

I jedni i drugi bili su visoko motivirani da uspiju. I jedni i drugi htjeli su skinuti "zvijezde" sa neba. Pa čak i uvjeti su im bili slični. Snalazili su se kako su mogli. I ta upornost, drskost, poriv za uspjehom sjedinila ih je rušeći barijere pred sobom. Jedino se tako može uspjeti u životu. Olimpijci uči će u zlatnu knjigu hrvatske sportske povijesti a naša posada "Štropada" ? Uči će u zlatnu knjigu podviga grada Vela Luke.

Povod za preveslavanje Jadranskog mora prvenstveno je u tradiciji veslanja i neraskidivo vezano uz Velalučane. Hrabrost velalučkim ribara odlazeći na do Sušca, Pelješca, lastova pa čak i do Boke Kotorske izaziva i danas divljenje, jer treba se sjetiti pod kojim su uvjetima oni plovili i veslali, razumljivo koristeći i jedra. Ali i danas u Vela Luci postoje momci za ovakve izazove i pobijediti more s svim svojim nepredviđenim čudima.

Preveslati 70 NM, tj najkraća rutu do talijanske obale i nije neki naročiti poduhvat. međutim ako se to odradi bez stajanja, odmaranja ili zamjene svježim veslačima, onda taj poduhvat ima sasvim drugačije dimenzije. Ovo preveslavanje od Vela Luke do Vieste želja je da se nastavi tradicija predaka ali i pokazati koliko ljudski organizam dobro motiviran može izdržati.

More je nepredvidivo. I zato petorica Velalučana odlučili su pokazati drskost prem moru, svjesni da se izlažu nepredviđenim opasnostima. Rukavica je bačena a more izazvano odgovorilo im je kako samo ono zna. Vrijeme odlaska bilo je 23. lipnja a planirani dolazak u Vieste 24. lipnja na dan Sv. Ivana bez obzira na vremenske uvjete, koji će biti tih dana. I konačno htjelo se na ovakav način uspostaviti veza s najbližim susjedima s druge strane Jadrana. Možda je taj poduhvat poticaj za tradicionalnu veslačku regatu između ova dva grada na suprotnim obalama Jadrana. Vidjet ćemo !

ORGANIZACIJA OVOG PODUHVATA

Preveslavanje Jadrana složen je zadatak. Prvo prihvaćen je od gradova Viesti i Vela Luke. Budući da se prelaze državne granice i dato je niz suglasnosti Ministarstva unutarnji, vansjkih poslova te prometa i veza. kontakt je bio i sa županijskim vlastima.

Aktivnosti vezane uz brod obavili su sami članovi "Štropade". Traženi su sponzori a uključio se radio "Val" iz Vela Luke, novinski mediji a kasnije i HTV. Posebno je pomogla slovenska turistička agencija "Odisej". Veliku ulogu ovdje su "odigrali" gradonačelnici Sreten Žuvela i Domenico Antonio Spina.

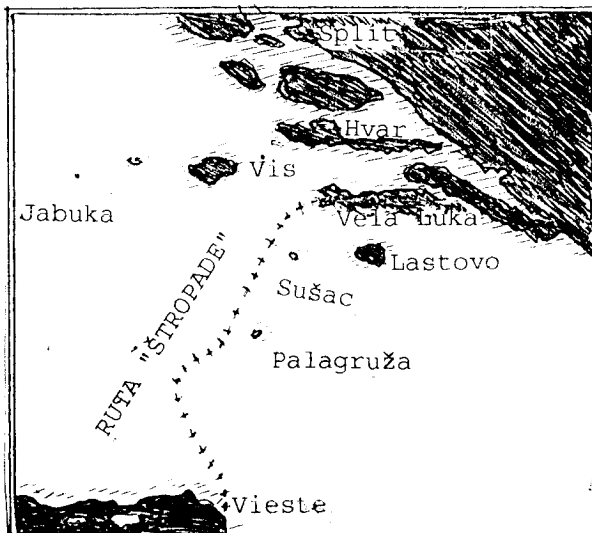
Svi su ih podržali, samo je to trebalo i ostvariti. I ostvareno je .

KAKO SU TEKLE PRIPREME ?

Konstruktor kajiča bio je ing. Pero Surjan, poznati konstruktor sportskih brodice u brodogradilištu Vela Luka. Kajič je bio dužine 7 metara i širine 1,60 metara. a izrađen svojevremeno za natjecanje za ragate Sv. Ivana, tradicionalne trke kajiča u Vela Luci.

Od Vele rive u Vela Luci do Vieste ruta je po idealnim uvjetima duga 70,2 NM. Međutim pretpostavljalo se da zbog utjecaja vjetra i kurenti preveslavanje se može i produljiti. Tako je i bilo i put se povećao za dodatnih 10 NM.

Posada je pažljivo odabrana a svi su bili bivši aktivni veslači iz veslačkog kluba "OŠJAK". Svakodnevni treninzi iznosili 4 do 5 sati dnevno i to pretežno noćni treninzi, jer su svi članovi "Štropade" imali dnevne radne obveze. I konačno približio se dan velikog poduhvata. Preveslavanje Jadrana trajalo je neprekidno 20 sati, uz nikakav odmor ili stajanje.

KRENULI SMO TOČNO U 17 SATI

Na velalučkoj rivi gužva. Dvije, t-ri tisuće ljudi iz svih mjesta otoka Korčule, tiskaju se, guraju, viču, mašu nam. Krenuli smo. Prvi zaveslaji. Udaljujemo se polako od rive i naše Vela Luke. Lagani maestral u provu prati nas prve tri milje. Stotine brodica, glisera prate nas u stopu i bodre nas. U kanalu prema Sušcu napušta nas i najuporniji. ostajemo sami sa pratećim brodom kočaricom "Olimpia". Nalazile su se na njoj i naše supruge bodreći nas pjesmom. Uz njih bio je i liječnik, predstavnici "Val" radija, "Arene" i posada broda kapetan Ivko Oreb "Karamba" i barba Ante.

Nastala je neviđena bonaca. Vozi-mo složno ne mijenjajući ritam od 24 zaveslaja u minuti. Kočarica je plovila brzinom od 4,8 NM/h.

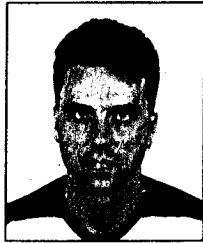
Prvih 18 milja preveslavallo se u zagrijavanju a istovremeno užitak za oči u prekrasnom ambijentu Sušca, Korčule i nešto daljeg Lastova. E, da nas takvo vrijeme prati do Italije!

PADA NOĆ

Sunce je zašlo a mrak stiže od istoka. Oko 22 sata počeo je puhati južni vjetar i usporava nam brzinu. Kurs plovidbe je 198. Edi kao kormilar svaki sat vremena određuje stojnu točku "Štropade". Svjetla lanterne na Palagruži ne vidimo a uskoro se u mraku izgubilo i svjetlo lanterne na Sušcu. Mrkla noć bez mjeseca. Tu negdje milju od nas je "Olimpia". Vidimo, traže nas reflektorom po pučini. Vjetar pojačava, valovi sve veći i to baš noću. "Štropada" se uzdiže, posrće pod udarima valova a zaveslaji sve teži. Stisnuli smo zube i borimo se. Veslamo dalje a ni sami neznamo gdje smo. Trese se "Štropada" pod udarima vjetra a valovi nas bacaju, nose. A ako naš prevrnu? Ništa se ne vidi u toj mrkloj noći.

GPS JE UMUKNUO

I kao za napast GPS se pokvario a lampadina na brodici ugasila. Neće, pa neće da svijetli. Pokušavamo stupiti s "Olimpijom" radiovezom, ali nam ni to ne polazi za rukom. Mobiteli također bez signala. I oni su umuknuli. Veslamo dalje. A kolika je to korist? Koliko smo skrenuli sa kursa? U brođumuk. Ntko ni riječ. Samo zaveslaji, stotine, tisuće a koliko puta ode i zrakom. Kad Edi na kormilu javlja da vidi svjetlo lanterne na Palagruži. Svima nam je laknulo. Vrača se pouzdanje i dobivamo neku novu snagu. Od kuda li samo izvi-re? Mogli bi biti 10 NM od Palagruže. Pada i zafrkancija ali nesmiemo se opustiti. Vjetar i to jak i dalje "tuče" u kvartir od prove s live strane. Zanosí nas u stranu. Oko tri ujutro smo pred Palagražom. I san neprimjetno uvlači se u nas. Uh, što bi spavali a nesmiemo odustati. Pomalo postajemo i nervozni. Veslamo, pa veslamo već sat vremena a imaš osjećaj da si na mjestu. Jaki kurenti s vjetrom izluđuju nas, o-

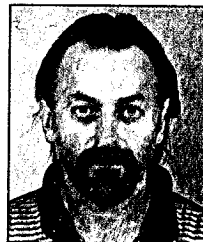
1. ANITO ŠEPAROVIĆ - DOLE rođen 1968. Dugogodišnji član V.K. "Ošjak". Veslanjem se bavi od 1979. Osvajač niz medalja niz medalja na domaćim i međunarodnim regatama. Oženjen, otac dvoje djece. Po struci elektrotehničar.

2. NIKŠA PRIŽMIĆ PALE, rođen 1963. Član V.K. "Ošjak" od 1979. Sudionik niz domaćih i međunarodnih regata. Junior-ski prvak Balkana, Split 1981. Univerzijada u Zagrebu 1987., sudionik svjetskog prvenstva u Birminghamu 1986. Oženjen, otac dvoje djece. Po struci brodomehaničar.

3. TINO DRAGOJEVIĆ - KOŽA, rođen 1961. Član V.K. "Ošjak". U veslanju od 1976. Završio je FFK i profesor na gimnaziji u Vela Luci. Ujedno je i trener u V.K. "Ošjak". Oženjen i otac dvoje djece.

4. TONKO GUGIĆ - BAKAN, rođen 1955. Dugogodišnji član V.K. "Ošjak". veslanjem se bavi od 1972. a sada triatltonom. Diplomirani pravnik i direktor tvornice za preradu riba "Neptun" u Komiži.

5. EDI ŽUVELA (kormilara), Rođen 1960. Dugogodišnji aktivni sportaš (nogomet). Diplomirani ekonomista, direktor za trgovinu "Vela Luka", Oženjen, otac dvoje djece.

REGATNA BRODICA "ŠTROPADA"

- razvijena je iz forme tradicionalne pomoćne ribarske brodice (mala barkakajić) tipa pasara.
- stilizirana i prilagođena, novom materijalu i uvjetima za ragatu "Svetog Ivana" u Vela Luci.
- predviđena je za četiri veslača i kormilara. izrađena je staklom pojačanog poliestera.

OSNOVNE ZNAČAJKE BRODICE SU :

- DULJINA	7,00 M
- ŠIRINA	1,60 M
- VISINA	0,50 M
- MASA OPREMLJENE BRODICE BEZ POSADE	150 KG
- POSADA	401 KG

Prvu brodicu su izradili meštari F.Surjan i J. Prižmić u proljeće 1998. po uputama Pere Surjana.

težavaju plovidbu. Noć nestaje. Praskozorje. Nekako uspjevamo dozvati "Olimpiju". "Karamba" nas izvješćuje da smo skrenuli otprilike 3 - 4 NM od rute. Nismo iznenađeni ali bogme i jesmo. Ispravljamo smjer i polako ostavljamo Palagružu iza sebe.

"ŠJOR FILE MOJ...ŠJOR DANE MOJ..."

I u tom trenutku vidimo svjetlo broda kako nam se primiće. Čuje se i zvuk harmonike, udarci bubnja, pjesma "Šjor File moj...Šjor Dane moj..." Pa to je "Abba" ! A na njoj dvadesetak Velalučana i lučkih zetova iz svih krajeva Hrvatske i Hercegovine. Ori se pjesma a nama suze na oči. "Olimpija" im odgovara pjesmom. Kakvu neslučena snaga izbija iz naših tijela !

Grče se ruke i još čvršće stežemo vesla. Moramo uspjati, moramo i neka nova snaga ulazi u već umorna tijela. Koncert ispod Palagruže ! Tko je to doživio ? Nama, poruka da ne postajemo, da izdržimo. A jugo dere gali dere. Valovi se poigravaju s nama kao orahovom ljuskom. Čas smo gore, čas dolje u dnu vala. Mogao bi nas neki okrenuti ali na to se ne osvrćemo. Opće ludilo. "Štropada" se propinje, nestaje pa opet uzdiže na vrh vala a par stotina metara dalje sa "ABBE" ori se pjesma. Da trebali su stići ranije ali imali su problema s lučkom kapetanijom. Ha, ha... Isplovili su kad je lučki kapetan otišao spat. Znao je on da ih neće moći zaustaviti. Kad si lučani nešto zabiju u glavu, nema odustajanja. A što će biti kada odem na spavanje ne odgovoram.

SUNCE IZLAZI

Sunce izlazi u pet i po.. Vjetar začudo se smirio a valovi manji. Lakše nam je. Plovimo na otvoreno more. Palagruža je debelo iza nas. Ulazimo u međunarodne vode. Dva ogromna putnička broda pojavljuju nam se na putu. U trenu su ove grdosije milju od nas. Prolaze a mi dalje veslamo. Ulazimo u talijanske teritorijalne vode. Od nekuda pojavljuje se njihova obalna straža. Plove ravno prema nama. Pozdravljaju nas i prate nas nekoliko milja. Mašu nam rukama, stegnuvši šake u zraku.
- Ci vediamo a Viesta... Tutta forza...
Avanti... i nestaju u smjeru talijanske obale.

ISKUŠENJE

Negdje u daljini sjeverno od Palagruže iz smjera Jabuke vidimo jaku nevenu. Zamračilo se nebo, sijevaju munje, podmukli praskovi gromova. Kuda će krenuti nevera ? Prema jugu, prema nama ili ćemo je izbjeći ! I onda, u trenu more se primirilo, utihnulo. Nema vala, nema vjetra, ništa a mi veslamo i isčekujemo. Što će biti ? Vrijeme prolazi, duge minute prolaze i odjednom sve se pretvara u pakao. Silovit desni bočni vjetar udara u "Štropadu". Vidimo obrise obala poluotoka Gargana. Tu smo o-

ko desetak milja a toliko daleko. Valovi su poludili, sve veći su i veći. Krijeste se. Bacaju nas ovamo i onamo. Ne održavamo smjer, nego se borimo kako preživjeti. Sve bruji oko nas. Na "Abbi" i "Olimpiji" je utihnula pjesma. Nijemo nas promatraju. Svi su zabrinuti hoćemo uspjati ili ne ? Grčevito se borimo protiv pomahnitalog vjetra i valova. Sve bruji oko nas. Tko će pobijediti ? I sami već ne vjerujemo da će mo se oduprijeti od pomahnitale stihije. Možemo li doći do kraja ? Stisli smo zube i "Štropada" ide pedalj po pedalj naprijed, barem tako mislimo.

Naši nas ponovno bodre. "Olimpija" nam je uz bok. I "Abba" je do nje. Javljaju nam sa "Olimpije" da je cijela Vela Luka uz nas. Nitko ni oko nije stisnuo noću. Svi slušaju radio. Javljaju nam da se Lučani javljaju iz Južne Afrike, Amerike, Njemačke... Svi isčekuju vijesti i žele nam uspjeh...

MALO STATISTIKE

- Duljina rute iznosila je 70,2 NM a zbog prinudnog skretanja sa smjera rute ukupna duljina iznosila je 80,2 NM.
- Posada "Štropade" veslala je 20 sati neprekidno.
- Prosječna brzina kajiča iznosila je 4 milje na sat
- Tijekom plovljenja sa 24 zaveslaja u minuti svaki član posade izveslao je u punoj duljini 28 800 zaveslaja

NEMAMO PRAVO ODUSTATI

Ne, moramo izdržati. Nemamo pravo odustati. Svi očekuju da stignemo do kraja puta. Posljednjih osam milja. Duge kao godine. Pet sati smo se borili da stignemo, da pređemo tu razdaljinu do obala Gargana. Već nas prate talijanske vlasti i znatiželjnici s brodicama iz Vieste. Bilo je točno tri naest sati kad smo se iskrcali na rivu. Izašli smo na obalu. Tlo se ljuljalo pod nama. Nismo pijani a "pijani" smo. Na sreću to nije dugo trajalo. Nismo mogli vjerovati da smo uspjeli. Bili smo presretni ali i umorni. Tu se našla i grupa Velalučana stigavši preko Dubrovnika i Barija. Bili su tu i članovi folklorne skupine "Mafrina" i klapa "Vela Luka". Dočekao nas je i njihov gradonačelnik gosp. Domenico Antonio Spina sa svojim suradnicima. Nitko nije vjerovao da ćemo uspjati. Međutim umor, nespavanje učinilo je svoje. Otišli smo u hotel, okupatio se i odmoriti ali nažalost malo. Obveze su nas već čekale poslijepodne.

PRIMANJE U VIESTI

U poslijepodnevnom satima održana je svečana sjednica gradskog Vijeća Vieste. jasno pale su čestitke i prigodni darovi ali je istovremeno potpisan protokol o suradnji između gradova Vela Luke i Vieste. Protokol predviđa i održavanje međunarodne regate krstaša od Viesti do Vela Luke u organizaciji grada Viesti i njihovog poznatog skipera gosp. Riccija.

POVRATAK U VELA LUKU

Nakon kraćeg odmora u Viesti, "Olimpija" je s posadom i kajićem kad su vremenske prilike dozvolile isplovila prema Vela Luci. Dvije milje pred Vela Lukom brod je spušten u more a posada je do veslala do Vele rive. Zz svirku glazbe čula se i stara veleluška himna

"Nasrid luke u Lučici bor se zeleni..." a pjevali su je tisuće prisutnih Vela lučana. Suze u očima, uzbuđenja u prsima. Padale su čestitke i bujica lijepih riječi. Lijepo je biti Velalučanin. Doček koji se doživi jednom u životu.

A ŠTO SE DOGAĐALO U VELALUCI ?

Kada je vijest stigla preko "Vela" u Vela Luku da je "Štropada" stigla u Vieste svi su odahnuli a onda je nastalo, zavladao opće veselje. Vela Luka je počela slaviti. Vatrogasci su uključili sirene, automobili trubili duž rive i cijelim gradom a u kafićima ljudi jedan drugome čestitali i nazdravljali uz pjesmu. Bio je to još jedan veliki ovaj puta uspjeh svih žitelja Vela Luke. Slavilo se i prepr-

RAZGOVOR O AKTUALNOSTIMA U KARLOVAČKOM VESLAČKOM KLUBU "KORANA"

KATUŠIN: VODOSTAJ JE ODLIČAN, NASTAVLJAMO SA TRENINZIMA

Završena je i veslačka sezona, gotovo jedna od najuspješnijih u 65 godina kluba, tijekom koje je najbolji karlovački veslač Tihomir Jarnjević svoj rad okrunio odlaskom na Olimpijske igre, održane ove godine u Sydneyu. Osim Jarnjevića, ove su godine zapažene rezultate postigli Domagoj Milaković, ali i još četrnaest karlovačkih veslača, koji su na Prvenstvu države osvojili medalju.

*Kako ste zadovoljni završenom sezonom?

- Izuzetno "plodna" godina, u kojoj su se istaknuli ne samo Jarnjević i Milaković, već su izuzetno uspješni bili mladi veslači. Naročito se istakao četverac gig kadeta, te ista kategorija u dvojcu na pariće. Dakle, od najmlađih do najstarijih kategorija, svugdje smo osvajali medalje. Nikada još na prvenstvu države nismo imali tako uspješne nastupe.

*Kruna sezone bio je odlazak na Olimpijske igre, jeste li zadovoljni tim uspjehom?

- Kvalifikacija na Olimpijske igre bila je kruna sezone, no tamo se vjerovatno moglo puno bolje, ali neke stvari, tamo nisu bile "pogodene" kako treba. Dečki su još mladi i nadam se da će u Ateni, na sljedećim Olimpijskim igrama biti puno bolje, a i oni će biti stariji i iskusniji.

*I nadalje nastavljate sa treninzima, vodostaj je porastao, to odgovara za treninge?

Vodostaj je sada najbolji za veslanje, jer voda ne teče tako brzo. Trenutno radimo još neke provjere za reprezentivce Jarnjevića i Milakovića, koji uskoro odlaze na kriterijsku regatu na Jarunu. Osim toga po klubovima se vrše interna testiranja ergometrima, te snage i izdržljivosti, koje se odnose uglavnom na reprezentivce. Pripreme za reprezentativce planirane za kraj studenog, tako da uglavnom sezona traje čitavu godinu, a sada se najviše i trenira jer nema toliko natjecanja i imamo dovoljno mira.

*Kakav je rezultat škole veslanja?

- Na posljednjem Prvenstvu države, četiri naša kadeta su se pokazala kao vrlo uspješni, a upravo smo do njih došli selekcijom učenika po školama. To su kadeti Tomislav Komučar, Tomislav Bogdanić, Mario Hajdinić i Goran Cindrić, svi su osvojili medalje i pojedinačno i ekipno. U skupini kadeta moram naglasiti da je upravo ovdje konkurencija bila najjača. Ohrabreni dobrim rezultatima koje su ostvarili polaznici škole veslanja, i ove ćemo godine imati suradnju sa školama u kojima ćemo testirati učenike. Kada bi se ta praksa uspjela održati, vjerujem da bismo uspjeli zadržati i kontinuitet visoke kvalitete u veslačkom klubu.

*Vi ste jedini profesionalni trener u klubu, kako uspjete trenirati tolike članove kluba?

- Osim mene u klubu u svojstvu trenera rade Mirna Mateša i Valentino Štedul, no to je još uvijek malo s obzirom na broj djece. Oni su honorarni treneri u klubu, no i uz njih osjeća se nedostatak trenera. Veliki je broj zainteresirane djece, što nam je izuzetno drago, no ako želimo stvoriti kvalitetne veslače, onda se s njima treba raditi čak dva puta dnevno po nekoliko sati. Sve ostalo ne smatram ozbiljnim treniranjem, već rekreativnim bavljenjem veslanjem.

*Kako komentiraš nedoumicu o ovogodišnjem tretiranju profesionalnih trenera u klubovima od strane Gradskog poglavarstva?

- Mogu vam samo reći svoje iskustvo iz Sydneya. U kontaktu sa ljudima iz Olimpijskog odbora Darkom Dujmovićem, pa i sa pokojnim Ljubekom razgovarao sam o modelu rada u karlovačkom sportu. Oni su potvrdili kako je taj problem profesionalnih trenera u Karlovcu odlično riješen, a i model se potvrdio brojnim rezultatima. Ukinuće "modela", pa i na jednu godinu, ostavilo bi traga jer tko zna da li bi se ti za sada uspješni treneri ponovno vratili u iste klubove?! No, priča se iz godine u godinu ponavlja, a ja mislim da sam "spremanjem" Jarnjevića na Olimpijadu, zaslužio svoje radno mjesto.

Maja LUKETIĆ

Prošle godine godišnju državnu nagradu "Franjo Bučar" dobio je brončani dvojac bez kormilara Saraga i Martinov. Taj veliki uspjeh ali i počast poslikali smo za povijest hrvatskog veslanja.

Ove godine istu državnu nagradu dobio je brončani osmerac. I stvarno nagrada je došla u prave ruke, "dečkima iz Sidneya, međutim nismo ih poslikali? Svi novinari iz dnevnih listova su o tome obavješteni, samo "Veslanje" nije????? Samo pitamo zašto?

ZAGREB - Državnu nagradu sporta »Franjo Bučar«, koja se dodjeljuje svake godine za dostignuća i doprinos od izuzetnog značenja za razvoj sporta u Republici Hrvatskoj, ove godine su, kao nagradu za životno djelo, dobili naš najbolji olimpijac svih vremena Matija Ljubek - posmrtno, te prof. dr. Miloš Mraković.

Istodobno, deset ravnopravnih godišnjih pojedinačnih nagrada dobili su: Milivoj Bebić iz Splita, Jasminka Čelik iz Zagreba, Zeljko Klarić iz Zagreba, Ivan Kos iz Karlovca, prof. dr. Bojan Matković iz Zagreba, Ante Tešija iz Crikvenice, dr. Ivo Vidović iz Zagreba, Marijan Vugrinčić iz Čakovca, Nikolaj Pešalov iz Splita i Niko Pulić iz Dubrovnika, dok su dvije godišnje ekipne nagrade uručene posadi osmerca s kormilarom, koja je u Sydneyju osvojila brončanu medalju, te Vaterpolskom klubu »Jug« iz Dubrovnika.

Nagrade su na prigodnoj svečanosti u hotelu »Espanade«, u nazočnosti brojnih uglednika iz športskog i političkog života Hrvatske, među kojima su bili i predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora Dr. Zdravko Hebel i potpredsjednik Državnog Sabora Dr. Zdravko Tomac, uručili ministar prosvjete i sporta RH Vladimir Strugar i doministar sporta Andro Knego.

SVEUČILIŠNA REGATA "SEMPER PRIMUS" DUBROVNIK 2000.

Zagreb je počeo sa pet ili šest osmeraca prvu studentsku regatu. Imali su muku posjesti u brodove prve studente i studentice a danas? Posljednja održana regata u proljeće ove godine preskočila je brojku od 50 posada muških i ženskih osmeraca! o gledateljima da ne pričamo koliko ih je bilo prisutno.

Svojevremeno zaključak zagrebačkog Sveučilišta bio je da potaknu slične regate u Osijeku, Splitu i Rijeci. Na taj način uključilo bi se još više fakulteta iz tih sveučilišnih sredina. Nažalost to se nije dogodilo.

I onda iznenađenje. Ako ne mogu navedena sveučilišta može Veleučilište u Dubrovniku. je li se trud i napor isplatio? I sami organizatori "Studentski zbor veleučilišta u Dubrovniku i suorganizator veslački klub "Neptun" ostali su iznenađeni prijavama. Računali su na pet eventualno šest posada a pojavilo se jedanaest! Koji je razlog tako velikom odazivu i zašto je toliko studenata izvan Dubrovnika (81 veslača i veslačica uz pratinju) "poteglo" čak do Dubrovnika? Pomalo začuđujuće ali istinito.

Odgovor moramo tražiti, JER JE TO DUBROVNIK. To je jedini razlog i magnet. Ne upuštajući se dalje u razglabanja, činjenica je, da je to pun pogodak organizatora s dalekovidnim još većim uspjesima u budućnosti. Koji student ne bi želio vidjeti Dubrovnik i natjecati se.

Ne bih se začudio da za tri ili četiri godine luka Gruž ne jedan nego tri ili četiri dana bude "poplavljen" osmercima iz Britanije, Švedske, Njemačke, Francuske, Slovenije i t.d. Jasno je da treba stvoriti uvjete i takvu klimu a to Dubrovniku nije teško, jer gospari znaju odlično što je to promidžba.

Ne bih se začudio da samo veslača natjecatelja tamo se nađe svake godine u vrlo kratkom vremenu do 500 stotina.

ZATO JER JE TO DUBROVNIK. Razumljivo da su najveći problem brodovi. I zato je potrebno organizatorima dobro razmisliti kako dalje. Nabaviti nove brodove skupo je. Dovedi brodove kao ove godine u Dubrovnik manje je skupo ali složen posao.

Jedna od ideja je da se regata održava po kup sistemu, odavno poznata u Britaniji ili Americi. Tko pobjedi u međusobnom dvoboju ide dalje (četvrtfinale, polufinale, finale). Tko ispadne bori se za odgovarajuće mjesto u redoslijedu. Zar nije tako nešto slično na čuvenoj Henley Royal Regati u Britaniji. Istovremeno ima više trka, više uzbuđenja, više gledatelja.

A dubrovačke hotele s razumnom cijenom u postsezonsko doba zaposjednu budući akademski građani. Mislim da sam sve rekao. I zato velika, velika čestitka organizatorima. Krenuli su pravim putem. A ako gledamo s sportskog stanovišta, posredno i neposredno to će mnogo značiti veslačkom klubu "Neptun".

A sada nešto o samoj regati. Trke su održane u duljini od 1200 metara u luci Gruž. Start na kantafigu a cilj na glavnom mulu luke. nastupilo je šest muških i pet ženskih posada. Vrijeme idealno i zahvalno za trke. Najstariji učesnik bio je gospodar Nikola Stipančević-Piće, jedna od legenda dalmatinskog veslanja. u gliseru kao suci pomagali su Maro Kapović i Joško Kostelić iz Zagreba. A na cilju Živko Šimunović, Nikša Konzuo, Pavo Bečić i Antun-Toni-Kostelić (iz Zagreba).

Održane su dvije trke.
POČASNI ODBOR: Mateo Milković, Fadil Čustović i Josip Lovrić
ORGANIZACIJSKI ODBOR: Marko Potrebica (predsjednik) a članovi Julijana Antić, Mato brautović, Nikša Kobojević, Dalibor Ivušić, Maro kapović, Joško Kostelić.

REGATNI ODBOR: marko Potrebica i Maro Kapović
ZDRAVSTVENA SLUŽBA: dr. Jadranko Madunović

VODITELJ PROGRAMA: Gordan Prišlić - Vjeverica

Glavni organizator (Marko Potrebica) u ime studentskog zbora i člana brončanog osmerca Veleučilišta u Dubrovniku leti u more nakon osvajanja medalje.

Svečanost dodijela medalja, pehara i zahvalnica uz zajedničku večeru bilo je u hotelu "Sumartin" a druženje i zabava do jutra. I što reći na to? Ništa. Druge godine idem i ja, jer bit ću na regati i vidjeti opet jedan od najljepših mjesta na ovoj planeti.

REZULTATI

OSMERAC STUDENTICE - ŽENSKE POSADE

1. **FILOZOFSKI FAKULTET - ZAGREB**
Mirta Domitrek, Nevena Janjanin, Ines Stefanović, Danijela Hudecova, Jaka Primorac, Ida Erceg, Anamarija Garčević, Mia Vrbanac + Jasmina Kranjčević
2. **VELEUČILIŠTE U DUBROVNIKU**
Marija Šilje, Marija Mašković, Žaneta Pavić, Milena Taslak, Dolores Maštrapa, Džura Bilić, Tamara Kristović, Ana Brajević + Stijepo Sambrailo
3. **F E R - ZAGREB**
Kristina Čoha, Hana Bobinac, Ana Merkaš, Tanja Koletić, Tina Norac, Maja Adam, Irena Brkić, Gordana Hegedić + Anja Stojančević
4. **P B F - ZAGREB**
Ivona Šošić, Kata Josipović, Nina Ivčić, Petra Jurin, Marina Tišma, Ina Matijević, Josipa Kolanović, Biljana zafirova + Ognjen Čato
5. **F T V - DUBROVNIK**
Ana Perković, Željka Barišić, Darija Višić, Ana Jonjić, Kristina Granić, Nikolina Stipišić, Ivona Luketa, Nikolina Ančić + Paško Đurović

OSMERAC STUDENTI - MUŠKE EKIPE

1. **VISOKA POMORSKA ŠKOLA - SPLIT**
Željko Bašić, Toni Batinić, Tonči Kalin Trumbić, Jure Mrduljaš, Milan Ražov + Nikola Stipaničev-Piće
2. **F E R - ZAGREB**
Jurica Mikulić, Vjekoslav Dušević, Marko Milodanović, Davor Joja, Matija Ražem, Branko Velimirović, Jakov Justinić, Ivan Čavlina + Anja Stojančević
3. **VELEUČILIŠTE - DUBROVNIK**
Marjan Ledinić, Vito Jasprica, Marko Potrebić, Paul Vlašić, Ante Konsuo, Josip batina, Elmis Đapo, Luka Kurtović + Stijepo Sambrailo
4. **TEHNIČKI FAKULTET - RIJEKA**
Radovan Baković, Aleksandar Pipinić, Dragan Kružić, Sanjin Kružić, Vedran Ostojić, Aljoša bratuša, Boris Glažar, Tomislav Senčić + Đivo Miloslavić
5. **VELEUČILIŠTE - SPLIT**
Igor Plazibat, Stipe Jurić, Ivan Dželalija, Saša negotić, Danko Uglešić, Jozo Drlviš, Ivan Drlje, Mari Popovac + Darija Harašić
6. **P B F - ZAGREB**
Tomislav Kolarević, Jurica Bukulin, Oliver Ivanković, Oliver Ciglencečki, Slaven Paić, Antonio Starčević, Marko Obranović, Jasenko magazin + Dragana Sekulić

SEMINAR SVJETSKE VESLAČKE FEDERACIJE

»RODA« U SEVILLI

Među trofejnim hrvatskim trenerima svakako je trener splitskog Gusara Igor Čulin koji će od danas sudjelovati (zajedno sa direktorom Srećkom Šukom i trenerom Nikolom Bralićem) na četverodnevnom međunarodnom seminaru u Sevilli. Ovakva okupljanja svjetska veslačka federacija radi jednom godišnje, a zanimljivost je da će kod veslačkih stručnjaka među predavačima biti i plivačkih trenera.

● Bit će bogat program koji se zapravo najviše bazira na pri-

premi sportaša, vrhunskom treningu i fiziologiji vrhunskog treninga. Svakako je zanimljivo pokušati iskustva iz drugih sportova i zbog praktičnih stvari, jer sigurno je da se dosta toga može primijeniti i kod veslača. — kazao nam je u čakuli pred put Čulin.

Iskoristili smo i prigodu za dobijanje potvrde koju smo onako usput načuli. Nije tajna da je popularni Roda, autor i potpisnik triju velikih medalja koje su stigle u spinutsku lučicu. Još je 1994. godine trenirao dvojac s kormilarom Igor Boraska, Tih-

mir Franković i Milan Ražov koji su osvojili zlato u Indianapolisu, vodio je četverac u kojemu su sa s Boraskom i Frankovićem bili Denis Boban i Siniša Skelin koji su četiri godine kasnije u Kölnu izvelali svjetsko srebro, bio je i trener brončanog sidnejskog osmerca. Rezultati su to koji se ne mogu zaobići, pogotovo onim zemljama koje dosta ulažu u veslanje. Logično je da su bacili udicu i prema Čulinu.

● Istina je da postoje dvije mogućnosti, zapravo dobre ponude. Jedna je europska, jedna je izvan Starog kontinenta, a re-

alizirale bi se od sljedeće sezone. Logično meni bi bilo draže ostati u Hrvatskoj, posebno u Splitu i raditi sa novim naraštajima u Gusara, ali i u hrvatskom veslanju. Međutim treba razmišljati i o svojoj egzistenciji, vidjet ćemo ima još vremena za konačnu odluku — kaže Roda.

Evo izazova novom predsjedništvu HOO-a. Na sastanku u Splitu kazali su kako će se potruditi zadržati hrvatske sportaše i trenere kući i kroz svoje reprezentativne programe financijski pratiti njihov rad. Nema sumnje da je Čulin itekako potreban hrvatskom veslanju, njegovi dosadašnji rezultati sve govore.

Robert RADICA

Tajnica HVS-A Nina Vidaić, koja je odradila odlično svoj segment posla za Svjetsko juniorsko prvenstvo više nije Nina Vidaić? Udala se i očekuje sretnu prinovu. A njezin suprug je Branko Fain, svojevremeno odličan juniorski veslač zadarskog Jadrana. I neka im bude sretno.

Doznali smo a doznaje se svašta, da naši neki juniori uskoro će krenuti tragovima Boraske, Francetića, Banovića, Lasića, Čupina i drugih u Ameriku na studije. I tako će Ameri imati naše među svojim. A radi se o... Rogulji i Jeliću iz Mladosti i Kušurinu iz Trešnjevke ??? Doznali smo a doznaje se svašta.

U Puli veslački klub Istra ima brdo problema. Kako je uvjetno poluparkiralište, parkiralište ispred njihovog doma nestalo a "probijena" je gradska cesta najveće poteškoće imaju veslači. Moraju prelaziti od hangara na more preko ceste. I ako su prosvjedovali gradski oci nikako naći rješenje. I nakon dugih natezanja postavljen je semafor i to pravi. Kada ideš "preko" čekaš zeleno svjetlo da se stigne do pontona. Kad se vraćate od mora opet čeka se zeleno svjetlo i tako su veslački čamci kao automobili nedaleko Zadra? Nedaleko Zemunika na putu za Zadar naiđete na spuštenu rampu. Između rampi ne prolaze vlakovi nego avioni. Kada je rampa povozite preko avionske piste.

DALJINSKA REGATA

Zagreb, 11. studenoga 2000.

Narodna poslovice kaže da se prvi mački "bacaju" u vodu. Međutim svaki događaj pa i ova, daljinska regata pokazala je svoju svrhu. Inače ne bi se ni održavala. Prva takva uopće održana je prošle godine i pokazala se razložnom i potrebnom. Za tjedan dana bit će seniorska jesenska a kako doznajemo Dalmacija će svoju održati u Zatonu idući tjedan.

Zagrebačka juniorska i mladejuniorska uz već poznata imena izbacila je iz anonimnosti ipak nova imena. Svi su očekivali pobjede Kušurina, štefinca, mlade Zibar. Međutim za iznenađenja pobrinuli su se dvojac "bez" Karlović, Stanišić kod juniora, te Mršić, Šimić kod mlađih juniora dubl mlađih juniora Zibar, Repić. Iako nisu svi nastupili, pomicanja gore ili dolje među juniorima su nastali.

Karlović i Stanišić i trener Posavec.

Zibar i Repić pobjednici u 2 x JMB.

Mršić i Šimić s trenerom Tripalom.

Štefanac s trenerom Gregom.

2 - JMA - 8000 M

1.	CROATIA	KARLOVIĆ, STANIŠIĆ	31.53.16
2.	MLADOST	ŽIGIĆ, ROGULJA	32.12.01
3.	ZAGREB	STARČEVIĆ, CETINIĆ	32.19.98
4.	MLADOST	PANČIĆ, MIJAČIKA	32.45.53
5.	ZAGREB	ŠARIĆ, SERTIĆ	33.25.34
6.	ZAGREB	BANOVIĆ, VAZDAR	33.51.46
7.	ZAGREB	BEGOVIĆ, FRUK	35.40.93

1 X JMA - 8000 M

1.	TREŠNJEVKA	ANTE KUŠURIN	33.01.85
2.	MLADOST	IVAN BOHAČEK	33.38.80
3.	TREŠNJEVKA	KREŠIMIR IVKOVIĆ	33.56.55
4.	TREŠNJEVKA	JURAJ KELLER	34.52.68
5.	MLADOST	LUKA ČULO	35.12.51
6.	CROATIA	DINO ŠUG	35.29.70
7.	MLADOST	ANTE ČULO	35.34.29
8.	TREŠNJEVKA	PETAR RAŠIĆ	35.59.47
9.	TREŠNJEVKA	SEĐO NEZIĆ	36.50.14
10.	TREŠNJEVKA	MISLAV VLAHOV	37.11.46
11.	MLADOST	SEGEJ VUKOBRATOVIĆ	37.25.96
12.	TREŠNJEVKA	DARIJAN BNOŠNJAK	37.31.73

2 - JMB - 4000 M

1.	CROATIA	MRŠIĆ, ŠIMIĆ	16.14.98
2.	ZAGREB	MILKOVIĆ, MILEKOVIĆ	16.42.58
3.	ZAGREB	ŠARIĆ, SERTIĆ	17.00.57
4.	CROATIA	ZORBAZ, KORAJAC	17.04.43
5.	CROATIA	GAJIĆ, GAGULIĆ	17.10.29
6.	ZAGREB	CRNIĆ, ŠIMANOVIĆ	17.14.00
7.	ZAGREB	BEGOVIĆ, FRUK	18.06.17
8.	ZAGREB	MATIJAŠEC, HARAPIN	18.07.13
9.	CROATIA	RUKAVINA, HORAČEK	18.08.43
10.	ZAGREB	BANOVIĆ, VAZDAR	18.17.10

1 X JMB - 4000 M

1.	MLADOST	HRVOJE ŠTEFINEC	16.45.16
2.	TREŠNJEVKA	IVAN MAJIĆ	17.01.50
3.	MLADOST	NIKOLA TOMIĆ	17.10.08
4.	MLADOST	ALEN AGATIĆ	17.28.07
5.	MLADOST	TOMISLAV GAJŠAK	17.33.09
6.	TREŠNJEVKA	BOJAN DERMOL	17.45.06
7.	MLADOST	MARKO MEIĆ	17.57.60
8.	TREŠNJEVKA	FILIP ŠVERER	17.59.04
9.	TREŠNJEVKA	IVAN KELLER	18.22.53
10.	ZAGREB	KARLO HORVAT	19.39.43
11.	CROATIA	ANTE ŠUŠNJAR	19.50.40
12.	ZAGREB	MATEJ SALKOVIĆ	20.37.25

2 X JMB - 4000 M

1.	MLADOST	ZIBAR, REPIĆ	15.55.35
2.	MLADOST	LAKOVNIK, OSREČKI	15.57.67
4.	MLADOST	KOZINA, ŠEREMET	16.24.56
4.	CROATIA	ŽIVČIĆ, IVUŠIĆ	17.32.42
5.	MLADOST	DOKLADAL, ČOZA	17.34.62

1 X JŽA - 8000 M

1.	MLADOST	SONJA ZIBAR	36.31.54
2.	MLADOST	DIANA MIKŠIĆ	37.49.95
3.	CROATIA	ANA VUZDARIĆ	39.18.19
4.	TREŠNJEVKA	PETRA DERMOL	40.35.22
5.	TREŠNJEVKA	IVANA ILIJAŠ	40.48.18
6.	TREŠNJEVKA	INES ĐURIĆ	40.53.63
7.	TREŠNJEVKA	VLATKA PRENTAŠIĆ	41.14.55
8.	CROATIA	DUBRAVKA TORTIĆ	42.29.12

DALJINSKA REGATA 19.11.2000.

Tjedan dan poslije juniorske održana je seniorska daljinska regata. Dok je ona prva organizacijski bila odlično održana ova seniorska nije. Činjenica je da su je organizirali treneri, međutim kako su njihove posade odveslale, izgubili su se ka vjetar a natjecanje neka vodi dragi Bog. i jasno da je došlo do komplikacija prigodom izračuna vremena posada. Zbrajalo se i oduzimalo dok nije ispalo ovo što čitate. Predpostavlja se da su barem s 90 posto točni rezultati. Nazdravlje. Velika neozbiljnost i to od SENIORSKIH TRENERA.

Za seniorke je veslala i juniorka Kneževićkojoj je prošli tjedan pukla ušica. Također nije nastupio Šindler zbog gripe i Smoljanović zbog bolova u tetivama. Iz tog razloga Saraga je elegantno prepustio svoje mjesto i tako su zaveslali Martinov, Vujević. Povijest se ponavlja. Izbjegavanje trka. Razumljivo da će biti objektivnih objašnjenja, ali je možda i pak gripa s oboljelog trenera Bralića "ugripila" i Saragu. Kod skifova su vrlo zanimljivi rezultati s porukom: Mladi ne prznaju stare iiskusne. Posebno su iznenadili Milaković i Karlović.

1 x SŽ - 8000 M

1.	IKTUS	MIRNA RAJLE	34.01.59
2.	IKTUS	SONJA KEŠERAC	36.18.90
3.	IKTUS	IZABELA VUGEC	36.55.00
4.	ZAGREB	IVANA BOŠNJAK	37.28.25
5.	MLADOST	KATJA KNEŽEVIĆ	38.35.60

2 - SŽ - 8000 M

1.	TREŠNJEVKA	KNAPK, IVUŠIĆ	37.31.10
2.	ZAGREB	VLAŠIĆ, VAZDAR	37.34.99

Poslije svjetskog juniorskog došlo se do zaključka, da su najveći problemi bili nedostatak bicikla. Da ih je bilo iznajmiti pet stotina, bili bi iznajmljeni. Toliko je bilo zanimanje za to "međunožno guralo".

U britanski osmerac koji je osvojio zlatnu medalju "utrošeno" je približno milijon funti. Samo troškovi liječenja Luke Grubora (operacija umnjaka i još neke sitnice iznosile su 45 000 DEM).

Prigodom osvajanja zlatne medalje Zoran Emeršić čestitao je Luki Gruboru na uspjehu. Tada je Grubor izjavio: "To je i tvoja medalja ali i svih vas koji ste me pratili tijekom veslanja u Hrvatskoj". Iskreno i pošteno od Luke Grubora. A jesmo li čuli nešto slično od naših olimpijaca?

1 X V - 4000 M

1.	MLADOST	RIKARDO GRZUNOV	17.18.52
2.	MLADOST	BRANKO DEAK	19.29.20

2 - SM - 8000 M

1.	CROATIA	FRANCETIĆ, ČULJAK	30.28.00
2.	TREŠNJEVKA	RUBČIĆ, VUKOJIČIĆ	30.59.00
3.	ML/JA ZD	MARTINOV, VUJEVIĆ	31.03.00
4.	JA/ZD	BOBIĆ, D. BAJLO	31.06.00
5.	ZGB/MLA	MURER/LOVRIĆ	31.46.00
6.	ZAGREB	MARTIN, MANDL	31.50.00
7.	JA/ZD	RUŠEV, MILIN	31.53.00
8.	MLADOST	GOLUBIČEK, POŽEŽANAC	32.34.00
9.	JA/RI+ZD	PERINIĆ, BUČA	33.07.00
10.	MLADOST	REBIĆ, SUBOTIĆ	34.21.00

1 X SM - 8000 M

1.	IKTUS	STANKO BROĐANAC	32.11.53
2.	KORANA	TIHOMIR JARNJEVIĆ	32.27.59
3.	IKTUS	IVAN JUKIĆ	32.40.35
4.	KORANA	DOMAGOJ MILAKOVIĆ	32.45.69
5.	ZAGREB	RENATO POMAHAČ	32.52.26
6.	CROATIA	KRISTIJAN KARLOVIĆ	32.56.98
7.	MLADOST	ANTONIO BABIĆ	33.01.06
8.	IKTUS	MARIN VRANJEŠ	33.07.11
9.	CROATIA	IGOR VELIMIROVIĆ	33.08.46
10.	MLADOST	DOMAGOJ JELIĆ	33.12.17
11.	TREŠNJEVKA	JAKŠA KRIŠTO	33.16.60
12.	CROATIA	GORAN STANIŠIĆ	33.47.40
13.	TREŠNJEVKA	IVAN CVITAN	33.50.87
14.	IKTUS	MARIO VEKIĆ	33.52.17
15.	IKTUS	BRANKO JOVANOVAČ	34.11.78
16.	MLADOST	ANTUN KOSTELIĆ	34.14.31
17.	IKTUS	DANIJEL ILIĆ	34.36.62
18.	TREŠNJEVKA	HRVOJE BRKIČIĆ	34.40.90
19.	TREŠNJEVKA	IVAN BARIŠIĆ	34.43.79
20.	IKTUS	NINOSLAV FRATRIĆ	34.50.65
21.	MLADOST	MARKO MIJAT	35.01.25
22.	TREŠNJEVKA	TIN ŽEPEK	36.59.92

Britanci su se najviše na olimpijadi bojali Hrvata u osmercu. Jer utrošiti toliko novaca u osmerac i osvojiti samo srebrnu medalju, jednako je ništa. Cijela Britanija tražila je od njih prvo mjesto i zlatnu medalju. Da su došli slučajno s srebrnom "popljuvali" bi ih. Rekao je poslije finalne trke Luka Grubor.

U britanskoj veslačkoj federaciji imaju svoju razvijenu marketing službu. Tamo pojedinci veslači ne mogu u svoje ime vršiti marketinške poslove za sebe kao kod nas veslači ili klubovi. Razlog je jednostavan. kad se nastupa u ime federacije drugačije ih gleda sponzor. A zašto i mi ne krenemo tako?

Zbog proslave djevojačke večeri 26-godišnja Tamara Smetko, glavna trenerica seniorske ekipe sinkroniziranih plivačica Mladosti, gotovo je otkazala vjenčanje s Oliverom Martinovim, veslačem zagrebačke Mladosti, koji je s Ninoslavom Saragom u dvojcu bez kormilara osvojio osmo mjesto na Olimpijadi u Sydneyu. Rastanak s djevojačkim životom Tamara je proslavila u kafiću Brazil, gdje joj je ukraden novčanik s osobnom iskaznicom i putovnicom, a bez toga na općini nije mogla dobiti potrebne dokumente za vjenčanje. Buduća je mlada te večeri, čini se, bila rastresena, a uzrok je tome, zafrikavale su je poslije prijateljice, bio u nastupu striptizera kojeg su joj prije toga dovele u njen unajmljeni stan u Španskom.

Na sreću, Tamara je imala kopiju svoje putovnice pa je vjenčanja ipak moglo biti te je prošle subote, u kasnim popodnevним satima, pogledavši se još jednom u ogledalo, u vjenčanici boje šampanjca, sigurnim korakom krenula u - bračni život.

Ispred zgrade gdje je stan njenih roditelja, Željka Smetka i Vlatke Ferković, uz stotinjak uzvanika čekao je i mladoženja, 25-godišnji Zadrani Oliver Martinov, u svečanom Gëttovom odijelu.

Tamara i Oliver upoznali su se prije sedam godina kao bruoši, na predavanju iz anatomije na zagrebačkom Fakultetu za fizičku kulturu. On ju je pozvao u kino i poslije na partiju biljara, iako Tamara nikad prije nije imala tak u ruci. Oliver joj je darovao pobjedu, ali i svoje srce. Nakon trogodišnjeg hodanja, započeli su zajednički podstanarski "staž". Potkraj svibnja ove godine Oliver je još snenoj Tamari u krevet donio zaručnički prsten.

Vjenčanje je dogovoreno za jesen, nakon Oliverova nastupa u Sydneyu, gdje je s Ninoslavom Saragom trebao dokazati vrijednost svoga dvojca bez kormilara, nakon velikih prošlogodišnjih uspjeha: srebrne medalje Svjetskog kupa, brončane Svjetskog prvenstva i zlatne Vojnih igara.

Mladenci su se odvezli u Crkvu sv. Obitelji na križanju Držiceve i Vukovarske avenije *rolls royceu*, iznenađenju Tamarinog brata Matije i njezinog bratića Hrvoja Zavalčića. Vjenčanje je obavio župnik Mihael Gijlas.

- Zamolila sam mamu - kaže Tamara - da ne zaplače i, koliko sam uspjela vidjeti, nije. Moji roditelji već su 29 godina u sretnom braku, te stoga mama nije imala razloga za suze na mojem vjenčanju. Za razliku od nje, ja ću svu prezimenu dodati Oliverovo. To je razlog više za zatražim nove dokumente bez kojih sam ostala na djevojačkoj večeri.

Oliverov kum, bratić Ante Pavić iz Njemačke, pružio je mladencima prstenje na malom drvenom veslu. To je sigurno Tamarino maslo, pomislio je Oliver, prisjetivši se da je taj ukras, koji je visio na zidu njihova bivšeg podstanarskog stana, tajanstveno nestao uoči selidbe u novi stan. Na Oliverov upit gdje je minijaturno veslo, Tamara je samo slegnula ramenima. No, to je bio tek početak iznenađenja koja mu je pripremila.

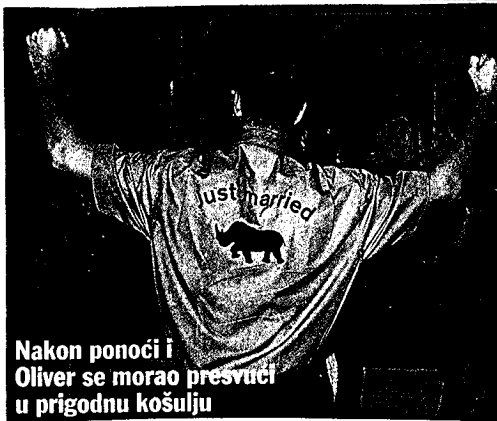
Nosorog na ledima

- Na izlazu iz crkve - priča Oliver - dočekali su nas svatovi u špaliru držeći podignuta vesala, koja im je za tu priliku posudio moj klub. U početku naše veze jednom sam Tamari rekao da ću, kad se budem ženio, imati takav špalir. Ja sam u međuvremenu na to zaboravio, no ona nije.

Svadbena večera održana je u hotelu Sheraton. Uzvanike, među kojima su bili i Tomislav Smoljanović, Krešimir Čuljak i Branimir Vujević, dio hrvatskog brončanog osmerca iz Sydneya, zabavljali su sastavi Blue Moon i Crnih šest, a Sheratonov kulinarSKI tim priredio je raskošnu gozbu. Na švedskom stolu bilo je doslovce svega, od lijepo ukrašenog jastoga i gusje jetre do zagorskih štrukla, telećih medaljona i svinjskog karea na "pekarski".

Nakon ponoći Olivera je njegova mlada supruga pozvala na presvlačenje. Zar i ja, pomislio je začuđeno. Kad mu je pokazala plavu košulju kojoj je na leđima bio izvezen natpis "Upravo vjenčan", a ispod lik nosoroga, sve mu je bilo jasno.

- Znam zašto si odabrala nosoroga - rekao je kroz smijeh - zato što je debelokožac!

Nakon ponoći i Oliver se morao presvući u prigodnu košulju

Tamara se presvukla u bijelu haljinu od makramea koju je izradila Katarina Pongrac, vlasnica salona Bijela ruža. U toj se izazovnoj opravi Tamara zapravo htjela vjenčati, no njena je obitelj "uložila veto", jer su na svojoj ljubimici željeli vidjeti tradicionalnu vjenčanicu.

Mladi je par već "odradio" medeni mjesec.

- Tamara me pratila u Sydney - kaže Oliver - a nakon završetka Olimpijade produljili smo za mjesec dana boravak u Australiji, zahvaljujući pozivu Tomislava Joosa, Australca hrvatskog podrijetla koji nas je ugostio.

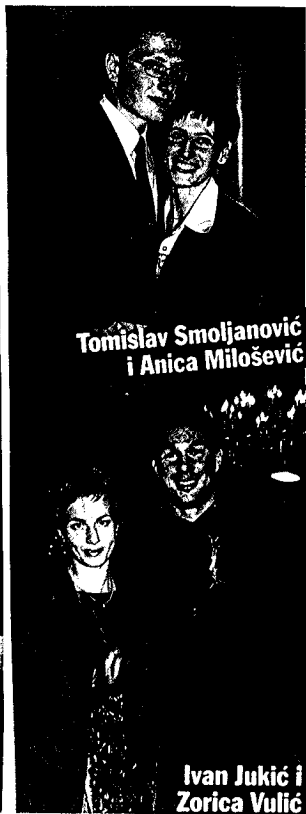
Tamara i Oliver izlaze iz crkve kroz špalir vesala iz Oliverova kluba Mladost

A TKO ĆE OD NJIH PRVI "SKRENUTI" MEĐU BRAČNE VODE

???

Branimir Vujević i Marina Vučić

Ivan Jukić i Zorica Vulić

Tihomir Jarnjević i Marina Rožman

Mladoženjin suveslač Ninoslav Saraga sa djevojkom Jelenom

Tomislav Smoljanović i Anica Milošević

SVOJEVREMENO SMO SNIMILI PRST SUDBINE

Po ustaljenom pravilu kormilare nakon trke, veslači bace u vodu. Tako se i dogodilo pred pet godina na prvenstvu Hrvatske. Ali...jedan se počeo utapljati. Kao što vidite Milan Ražov ga je i u zadnji čas spasio. Da ga nije spasio taj kormilar nikada ne bi video Sidney. Bio je to prst sudbine. Naučio je plivati na zahtjev Čulina. Pogađate, ođnosi se na SILVIJA PETRIŠKA.

Posljednje regatovanje Duška Mrduljaša bilo je pred pet godina na prvenstvu Hrvatske, razumljivo za veterane. Kako će regatovati kao novoizabrani član HOO i zastupati veslanje ?

Praktično ne postoji klub u Hrvatskoj koji ne uzima naš časopis "Veslanje". Neki ga nazivaju i bilten. Međutim iako je naš časopis u odnosu na slične sportske novine skroman po izgledu, ipak u njemu nešto piše. Je li je kvalitetan to neka sude čitatelji ali činjenica je da svaki događaj koji je dostupan uredništvu a vezano je uz veslanje, stavljen je unutra. Zašto ? Jer na takav način bilježi se bogata povijest hrvatskog veslanja, kojem je prijeto da se zaboravi u pisanom smislu.

Posebno časopis "Veslanje" okrenuto je prema mladom naraštaju i svako ime i prezime kadeta, mlađih ili starijih juniora i juniorki stavljamo u njega kao i njihov plasman. Jer važno nam je, da njihov trud i napor u nekoj trci nije zaboravljen nego zabilježen.

Da otrgnemo zaboravu događaje iz prošlosti hrvatskog veslanja koji su a ima ih dosta koji i nisu zabilježeni, zabilježili smo ih i stavili u časopis. Jednostavno moraju biti za buduća pokoljenja.

I sada da se vratimo na početak. Svojevremeno a sigurno i najtrofejniji klub u Hrvatskoj splitski Gusar uzimao je odgovarajući broj časopisa "Veslanje". Jesu li njihovi članovi kluba čitali ili ne, ili kako se kaže je li je došao u prave ruke neznamo. Jednog dana javljeno je uredništvu da zbog finansijskih teškoća uzimat će samo JEDAN PRIMJERAK. Svima su poznate finansijske teškoće u svakom klubu, a poznato je da od toga nije imun niti Gusar. Kako javljeno tako i prihvaćeno. Od tada smo Gusaru slali samo jedan primjerak.

Danas ne šaljemo niti taj jedan jedini primjerak ! Administracija Gusara ga ne preuzima na pošti. Zašto ? Na to samo oni mogu dati odgovor. Ne želimo nikoga prozivati javno ali uvjeravanja koja dolaze iz Špinuta čak i pismena, da će organizirati pretplatu u klubu u svezi časopisa završila su na marginama.

Nije nam cilj nekoga PRISILITI da kupuje što mu ne odgovara, ali ako svi klubovi to čine a mnogi pitaju kada će izaći novi broj "Veslanja", slobodna je prosudba da časopis vrijedi a ne obratno.

I sada će se razumljivo postaviti pitanje, zbog čega smo "prozvali" upravo Gusar ? Zato jer vjerujemo, da i pisana riječ mnogo će pomoći razvoju veslanja u Gusara, posebno mlađe kategorije, drugo da veslači i veslački djelatnici znaju, da postoji njihov časopis gdje mogu naći ono što se u ostalim novinama ne piše a vezano je uz veslanje.

Naredne 2001. godine časopis "Veslanje" ulazi u desetu godišnjicu izlaska. Dakle još jedan jubilej. Blizu 3000 stranica i preko 2000 fotografija našlo se unutra bilježeći povijest znanih i neznanih veslača, djelatnika, slučajnih poklonika veslanja ali koji su pripomogli razvoju veslanja na ovakav ili onakav način. Tako ćemo nastaviti i dalje. Bilježiti uspjehe ali i neuspjehe, čestitati ali i kritizirati, upozoravati na propuste ali i ono što je dobro. I zato nam je uvijek žao da poneki to ne razumiju. Jer koliko piše o nama toliko vrijedimo.

I ove godine prijavilo se nekoliko naših veslačkih klubova na "Natječaj" Zagrebačke banke u kategoriji "Sport". Ako se sjetite, pred dvije godine doniran je veslački klub "Ošjak" iz Vela Luke. Doniranim novcima kupljen skif Empacher za njegov perspektivnog veslača Hrvoja Barčota.

Ove godine komisija Zagrebačke banke od nekoliko stotina projekata izabrala je 39 a među njima veslački klub "Krka" iz Šibenika i veslački klub Prirodoslovno-matematičkog fakulteta (PMF) u Zagrebu.

V.K. "Krka" dobio je donaciju za realizaciju preliminarnih radova na adaptaciji sanitarnog čvora u klubskom domu a V.K. PMF-a donaciju za pokrivanje troškova najma termina prostorija za treninge, sprava, čamaca i ostale potrebe.

Takav natječaj Zagrebačka banka nudi sportskim udrugama svake godine. **KLUBOVI JAVITE SE ZA IDUĆU GODINU !!!**

IDEJA IZGRADNJE SPORTSKO-REKREACIJSKE OAZE
VESLAČKOGA KLUBA OGORČILA OBITELJ ŠORE:

»GUSAR« GUSARSKI OTIMA ZEMLJIŠTE

Borit ćemo se svim legalnim i drugim sredstvima kako bismo onemogućili »gusarenje« po našoj djedovini, kažu Šorini koji već godinama s gradskom upravom vode spor oko povrata nacionaliziranog zemljišta

Prigodničarski tekst objavljen na sportskim stranicama našeg lista o tome kako će se područje oko *Gusarova* doma na Spinutu pretvoriti u sportsko-rekreacijsku oazu, ne bi po sebi bio nimalo loša ideja. No, predsjednik *Gusarove* građevinske komisije **Željko Krstičević** nije uzeo u obzir dugogodišnji spor bivših vlasnika toga terena, obitelji **Šore**, s gradskom upravom, zbog povrata njima nacionaliziranog zemljišta, što je odmah izazvalo reakciju Šorinih koji poručuju kako će se boriti svim legalnim i drugim sredstvima kako bi onemogućili »gusarenje« po svojoj djedovini.

— Služite se neistinama kad tvrdite da je 1937. godine upra-

va *Gusara* kupila ovo zemljište, jer je ono nama eksproprijirano 1951. godine kao poljoprivredna površina. Nadamo se kako vam je poznato što se događalo 1999. godine oko nelegalno izgrađenog studentskog doma na južnom dijelu našeg posjeda oko kojeg i danas traje spor. Taj spor traje i ne rješava se zbog toga što mi nismo naišli na »širom otvorena vrata« i »dobar prijem« kao vi. Gospodo iz uprave *Gusara*, ako želite biti vrli, onda izvolite založiti jedan dio svoje imovine radi prosperiteta kluba. Što se nas tiče, mi smo pedesetogodišnjim čekanjem bez ikakve naknade dovoljno pridonijeli razvoju kluba — mišljenje je **Tomisla-**

va Šore, najstarijeg člana obitelji, koji naglašava kako će o osmišljavanju prostora odlučiti legalni nasljednici u skladu s urbanističkim planom koji treba izraditi.

Šorini dalje navode kako nemaju ništa protiv sportsko-rekreacijskog centra ako to bude predviđeno urbanističkim planom i isključivo u organizaciji njihove obitelji, a ako se odluče na prodaju prava, tada to može biti i *Gusar*.

— Stoga vas upozoravamo da maknete šape od preostale imovine obitelji **Šore** koja je sada u procesu denacionalizacije, a on još nije okončan — poručuju Šorini.

Damir ŠARAC

KOLJA KUZMANIĆ, ČLAN POGLAVARSTVA:

Ne znam ništa o povratu zemljišta obitelji Šore

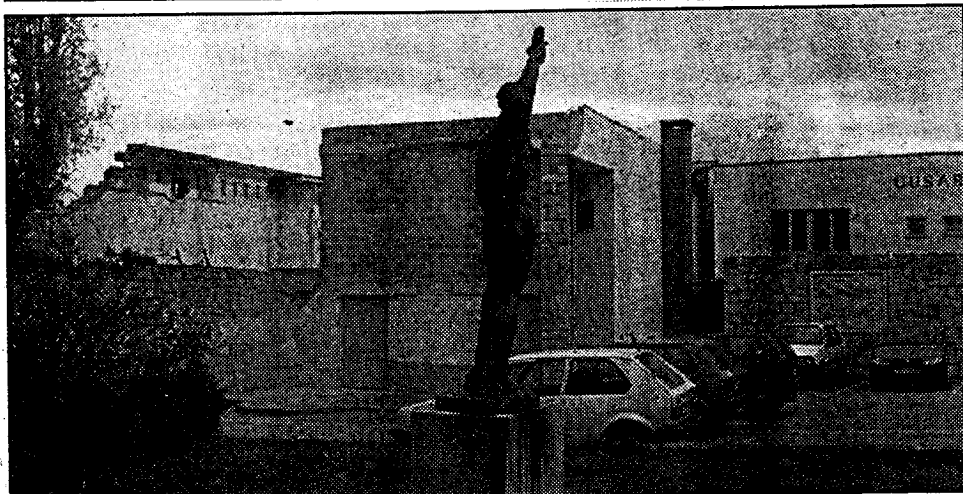
ba, suzdržan je **Kolja Kuzmanić**, član splitskog Poglavarstva zadužen za upravljanje imovinom grada.

— *Gusar* ima svoju viziju, ali imaju je i drugi klubovi i na tu temu razgovarat ćemo u Poglavarstvu idućeg tjedna.

Međutim, treba napraviti detaljni plan uređenja šireg pojasa od *Lučice* i do *Lore*, jer nećemo ništa parcijalno raditi — kazao je **Kuzmanić**, napominjući kako ništa za sada ne zna o povratu zemljišta Šorinima ili bilo kome drugome.

M.P.

O mogućoj izgradnji sportske rekreacijske zone oko *Gusarova* doma, što su je najavili članovi Uprave Veslačkog kluba

»Gusarova« dom — kako pomiriti interese vlasničkog kluba i Šorinih?

Snimio: Feđa KLARIĆ

Uzbuna. Velika uzbuna i ljutnja uzvitlala se početkom listopada u HAVK "Mladosti". Što se to dogodilo? Prigodom intervjua **Tomislava Smoljanovića**, jednog od brončanog iz *Sidneya*, Hrvatska televizija prekrstila ga je u veslača splitskog-*"Gusara"* a zna se da je on već godinu i još nešto član HAVK "Mladosti". Je li je poslano prosvjedno pismo HT-u odnosno uredniku zbog te "namjerne ili nenamjerne greške, nije nam poznato.

Početkom studenog HT je objavio i-

ntervju s **Martinovom**, **Smoljanovićem** i **Petriškom**. I sve bi bilo u redu da nije kod kormilara **Petriška** naslovljeno da je i on član HAVK "Mladosti" iako je poznato da je to njegova želja, ali ispisnica iz VK "Croatia" još nije stigla u novi klub. Iz njegovih izjava proizlazi kao da je u HAVK "Mladosti" već godinama. Čudno ponašanje kormilara iz trofejnog osmerca ali i kluba u kojem se našao i gdje će nastaviti svoju karijeru kao trener i kormilar. Tko bi se sada trebao ljutiti?

Katastrofa vaterpolista na olimpijskim igrama u Sidneyu dobro je poznata. Bilo je toliko prašine oko toga kao i samooptuživanja da je to neviđeno. Tko je kriv da se nisu cijepili protiv gripe koja je harala Australijom nije se doznalo.

Međutim naš brončane osmerac se ipak cijepio prije polaska za Australiju, što je sreo dr. Smoljanović, otac Tomislava Smoljanovića. Nažalost kada službeno zato zadužene osobe pogriješe, treba se okrenuti vlastitoj samoinicijativi. A ŠTO BI BILO DA SE NISU CIJEPILI ?

Denis Boban, srebrni iz Koelna, Gusarevog četverca "sa" prestao je trenirati ali nije napustio veslanje. Preuzeo je treniranje gusarevih juniora. A što će biti vidjet ćemo na prvim proljetnim regatama.

Tomislav Popić odlučio je prestati veslati. Pomalo iznenađujuće. Zar treba samo tako ispustiti nekada darovitog juniora i šestog u skifu na SJO iz Plovdiva ???

Duško Mrduljaš olimpijac i nositelj brončanog odličja s pokojnim Zlatkom Celentom i Josipom Reičem u dvojcu "sa" iz Moskve (1980.) izabran je od članova Izvršnog odbora HVS-a da veslače zastupa u Hrvatskom olimpijskom odboru od jeseni 2000. godine. Na konstituiranju IO HOO-a Duško Mrduljaš izabrao je u to najuže tijelo. Čestitamo na izboru. Nadamo se da će s svim žarom i voljom zastupati interese veslanja a u praznu "vriču" bez dna ipak usmjeriti više "škuda" za razvoj vrhunskog veslanja u nas.

Nakon osvajanja srebrne medalje na SP-u u Koelnu i pobjednici Henley regate Gusarev četverac "sa" bio je primljen od tadašnjeg premijera Hrvatske Zlatka Mateše. Nikome nije bilo jasno, na čiji poticaj su oni primljeni kod predsjednika vlade. Saslušavši njihove probleme, obećao je da će pokušati već iduće godine u ime vlade riješiti problem vrhunskog sporta a među inim i veslača. Do toga nije došlo iz već poznatih razloga.

Međutim nismo vam odgovorili kako su došli Gusari na prijem. Vrlo jednostavno. Zlatko Mateša svojevrmeno je studirao u Britaniji i poznato mu je bilo što znači biti pobjednik na Henley regati. Iz koje buže je izvukao "solde" i pomogao "Gusaru" (100 000 kn) nije bitno ali im je pomogao koliko je on osobno mogao. E, da ima više takvih Mateša.

Do ve godine bilo je uobičajeno da ministar znanstva bude i pokrovitelj trka studentskih osmeraca. Međutim prof.dr. Hrvoje Kraljević to je apriori odbio. Možda iz neznanja a možda ne. Jer odbiti tako nešto je nepoznavanje osnovnih vrijednosti studentskog življenja s sportom. Konačno u cijelom svijetu veslanje je neodvojivo vezano uz studente i njihova sveučilišta. Zato poručujemo našem ministru, da pita svoje kolege u nekim Europama i Amerikama za savjet. Ti ministri su sretni da mogu biti pokrovitelji takvim nadmetanjima studenata na veslačkoj stazi.

NAKON VESLAČKOG SUSRETA OSMERACA STUDENATA STROJARSTVA, BRODOGRADNJE I ZRAKOPLOVSTVA

Studenti ogorčeni ministrovim odbijanjem pokroviteljstva

Kakav je to ministar znanosti kojem nije stalo do studenata? Još odjekuje to pitanje nakon prošlomjesečnoga Veslačkog susreta osmeraca studenata strojarstva, brodogradnje i zrakoplovstva kojem je ministar Hrvoje Kraljević odbio biti pokrovitelj.

- Što drugo zaključiti nego da ministru nije stalo do nas?! On je tu da se bori za naš boljitak, za znanost, no nije spreman podržati niti studentsku utrku. Ministar Kraljević prvi je ministar znanosti koji nije bio pokrovitelj našoj utrci, a pomogli su nam i Sveučilište i SC i Grad Zagreb - ogorčen je student Slavko Mamić, predsjednik Organizacijskog odbora susreta.

Na studentskoj tribini pitao je ministra zašto je uskratilo pokroviteljstvo, a dobio je odgovor da se ionako radi o formalnosti. Pa ako je formalnost, zašto nismo dobili potporu koja bi susretu dala više važnosti, pita se S. Mamić.

- Kad sam postao ministar, mnogo je tih zahtjeva počelo dolaziti, čak nekoliko dnevno. Najprije sam sve to prihvaćao, ali sam uvidio da nema smisla prihvaćati pokroviteljstvo i ne dolaziti. Osim toga, prisiljen sam puno raditi i nemam vremena za ceremonije. Donio sam pravilnik koji regulira kakvim ćemo događajima biti pokrovitelji, primjerice 'okruglim' godišnjicama, važnim međunarodnim događanjima... - odgovorio je ministar Hrvoje Kraljević. (sh)

GRADONAČELNIK SPLITA I SABORSKI ZASTUPNIK HSLS-a IVAN ŠKARIĆ

Split nije provincija

• Čini mi se da se zapravo smatrate žrtvom poznate predodžbe o Splitu kao gradu koji podcjenjuje samog sebe.

- Apsolutno. To je jedna potpuno nezdrava situacija. Zaista ne znam otkuda nam ta potreba da

omalovažavamo sami sebe. Uvjeravam vas da u Splitu ima tri puta više značajnijih događaja nego u Zagrebu. Ali u medijima, na radiju, o tome nema vijesti. Split nije provincija i smatram ga potpuno ravnopravnim Zagrebu. Pa evo vam, uvjerljiva većina olimpijskih medalja došla je u Split.

• Da, ali jednu je donio čovjek

koji nije imao gdje spavati.

- Tim više. Zašto nije otišao u Zagreb, mogao je.

E... Škariću, Škariću. Uzmi škare i prereži taj gordijski čvor. Zato smo te i izabrali. Riješi taj desetgodišnji problem Gusara.

KORMILAR: BALAST ILI RAVNOPRAVAN ČLAN POSADE?

O nužnosti kormilara i njegovoj ulozi u posadama disciplina sa kormilarom postoje mnoge nedoumice, kod laika ali i kod samih veslača, trenera i veslačkih djelatnika. Koje su sve funkcije kormilara i koliko je važna njegova uloga u veslačkom sportu, piše Igor Velimirović.

Nakon što je hrvatski osmerac ostvario zadivljujući rezultat osvajanjem brončane medalje na proteklim Olimpijskim igrama pažnja javnosti ali i veslačkih krugova neočekivano se okrenula i temama koje nismo čuli tako često proteklih godina: što je važno a što ne u sastavljanju dobrog osmerca, koja je uloga veslača i trenera, koji su potrebni uvjeti i kakva logistička podrška, koji je dobar trening za osmerac a koji nije, itd. Jedna od tema je i uloga kormilara, i konkretnije, koliko je sam kormilar zaslužan za rezultat. Kako su se čula različita mišljenja (a sam sam bio svjedok nekih vrlo potcjenjivačkih izjava o ulozi kormilara Silvija Petriška, našeg kormilara na OI ali i kormilara uopće, i to ne od bilo koga već od samih veslačkih radnika i veslača!) odlučio sam ponoviti neke od funkcija tog člana posade i njegovog utjecaja na krajnji rezultat.

Danas u natjecanjima prepoznajemo tri discipline sa kormilarom u dvije kategorije: dvojac sa kormilarom, četverac sa kormilarom i osmerac kod muških, te osmerac kod žena. Zanimljivo je da povijesno gledajući prve discipline u kojima su se odigravala veslačka natjecanja su bile isključivo one sa kormilarom, dok su razvojem veslanja i pogotovo uvođenjem sustava natjecanja na stazi označenoj bovama, postale sve zastupljenije discipline bez kormilara. Tako su neke discipline npr. izbačene iz olimpijskog programa (2+, 4+) a neke discipline su se potpuno napustile (npr. četverac skul sa kormilarom za žene).

Iako dakle broj disciplina u olimpijskom programu u kojima imamo kormilare se danas svodi samo na osmerce, to niti izdaleka ne znači da je uloga kormilara u veslanju smanjena ili zaboravljena, naprotiv, kao što će se pokazati dalje u tekstu, postoje još uvijek segmenti gdje je uloga kormilara gotovo ključna.

Da bih ilustrirao svoje tvrdnje evo pregleda kormilarske aktivnosti u veslanju prema pojedinim zadacima.

Osnovni zadaci kormilara na natjecanju

Održavanje pravca: iako je uvođenjem tzv. albano sustava staza odijeljenih bovama zadatak održavanja pravca zaista postao nešto lakši nego u uvjetima neoznačenih staza kakve su se koristile nekad, pravac je još uvijek glavna tema kormilarenja. Evo nekoliko slučaja kad održavanje pravca nipošto nije jednostavan zadatak:

- otežani uvjeti na stazi: vjetar, valovi. Iako se za najvažnija natjecanja odabiru veslačke staze na kojima je utjecaj prirode što manji, ipak se i danas dogodi da se vrlo važne trke održavaju u uvjetima npr. bočnog vjetra
- neiskusna posada: u slučaju kad je kormilar član manje iskusna posade (tipično u mlađim dobnim kategorijama) dešava se da posada zbog neiskustva, treme ili drugih problema ne uspijeva sama održati korektan odnos sila, te jedino iskusni kormilar može takvu posadu održati u trci
- utrke na neoznačenim stazama: iako se na prvi pogled čini da su sve značajne trke na obilježenim stazama to ni izbliza nije tako! Sjetite se samo utrke osmeraca Oxford-Cambridge, gdje je uloga kormilara u odabiru boljeg pravca u odnosu na maticu rijeke Temze ključna. Isto tako, većina dvoboj utrka u Velikoj Britaniji i SAD među sveučilišnim posadama održava se na neoznačenim, često riječnim, stazama. Poznate

su i daljinske regate (npr. čuvena Head of the Charles, gdje u jednom danu nastupi i po 400 osmeraca!) koje se gotovo uvijek održavaju na slabo obilježenim i često krivudavim riječnim stazama.

Praćenje utrke i vođenje ekipe: pomoć koju kormilar može pružiti svojoj momčadi u praćenju konkurenata o određivanju taktike nezamjenjiva je. Iskusni kormilar prati prolaze i tempo zaveslaja svoje i drugih posada, procjenjuje taktiku i situaciju u trci te donosi taktičke odluke. Svatko tko misli da je davanje savjeta posadi u trci nepotrebno, jer posada ionako daje svoj maksimum i teško da može primijeniti neki savjet što se tiče tehnike ili taktike u krivu je. To potvrđuje i pravilo prema kojem veslači i kormilar u čamcu ne smiju imati nikakvu vrstu bežične komunikacijske opreme koja ih povezuje sa trenerom na obali za vrijeme trke, što znači da je itekako jasno da se i samim savjetom jako može pomoći momčadi u toku trke. Kormilar je dakle u ovom slučaju produžena ruka trenera, i to ne samo u toku same trke već i na zagrijavanju prije nje, kad kormilar može autoritativnim uputama i savjetima prevladati nervozu posade, ukazati im na tehničke greške i dati posljednje taktičke upute i napomene o protivnicima, uvjetima na stazi i sl. Kormilar također sluša i upute suca te skida tu odgovornost sa veslača.

Zaključak: Iako u trci nipošto nije presudan, za kormilara se slobodno može reći: dok će loš kormilar vrlo vjerojatno svoju posadu osuditi na neuspjeh, dobar kormilar može među izjednačenim posadama donijeti prevagu. S obzirom da se posade mogu godinama trenirati sa ciljem skidanja nekoliko sekundi, bilo bi glupo ne priznati i kormilaru vrijednost te pravilnim odabirom i školovanjem kormilara dati posadi šansu da ostvari svoje potencijale.

Osnovni zadaci kormilara u trenažnom procesu

Osnovna je zabluda kod procjenjivanja vrijednosti kormilarove uloge u veslanju mišljenje da kormilar ionako ništa ne radi dok veslači vrijedno naporno treniraju za natjecanje. Tko je i jednom u životu pratio neki od treninga kvalitetne posade sa kormilarom zna da to nije tako. Sve od pripreme čamca za trening, odlaska na vodu, izvođenja treninga pa do povratka na ponton i spremanja čamca i opreme, kormilar je aktivan sudionik. Današnji kormilari oko vrata nose štoperice, na glavi imaju montirane mikrofone, u ruci nose uređaje za mjerenje brzine čamca i broja zaveslaja, a u glavi imaju današnji trening razrađen do detalja. Nema razlike između praćenja treninga koju izvodi trener sa bicikla na obali ili iz glisera i onog praćenja treninga kojeg osigurava iskusan kormilar, kojem trener praktički može povjeriti nadgledanje cijelog treninga. Kormilar je pri tome u boljoj poziciji, jer iz neposredne blizine može provjeriti sve parametre zaveslaja (ravnotežu, snagu u vodi, tempo, praćenje, položaj tijela i vesala, brzinu,...) i ukazati na greške. Pri tome kormilar trpi uglavnom neugodne prateće pojave: stalne trzaje čamca po leđima (ili po glavi ako leži), zbog blizine vode često je mokar, a po gotovo svakom vremenu osuđen je ili na hladnoću ili vrućinu (što se, to svatko zna, puno teže trpi dok ste nepomični u čamcu nego ako recimo veslate!),... Uglavnom, kormilarenje je i fizički težak i neugodan posao (nije energetski tako zahtjevan kao samo veslanje ali ima svoju težinu). Dokaz tome je da nema kormilara koji nije ujedno i prilično snažan i gibak, s obzirom na svoju težinu i visinu.

Kormilari kao poznati i priznati sportaši

Nažalost, u uspjesima veslačkih posada rijetko se javno priznaju i zasluge kormilara, tako da i kod poznatih posada teško da će prosječni gledatelj zapamtiti kormilara po imenu. To je u veslanju tako i kod veslača (znate li nabrojiti barem 4 veslača osmerca Velike Britanije, ovogodišnjih olimpijskih pobjednika?). Međutim, bilo je nekoliko imena koja su se svojom karizmom isticala. Prije svih to je Giuseppe di Capua, čuveni kormilar dvojca sa Abagnale/Abagnale. Tko se sjeća tih godina dominacije talijanskog dvojca (dva olimpijska zlata i srebro, brojni naslovi svjetskih prvaka) zna da je kormilar di Capua bio neraskidivi dio te posade, i uvijek posebno naglašavan kao zaslužan za sve uspjehe. Njegovo karakteristično vođenje trke (kroz trku je popularni Pepe uspijevao štopati prolaze i tempo gotovo svim posadama u trci, te snažnim glasom komentirao cijelu trku i davao upute svojoj posadi).

Danas je Pepe di Capua veslački trener.

Kormilari u Hrvatskoj

Zanimljiv je podatak da je od tri poslijeratne olimpijske medalje koju su osvojili hrvatski veslači (4- 1952. zlato, 2+ 1980. bronca i 8+ 2000 bronca) čak dvije su u disciplini sa kormilarom? Slično je i sa medaljama na Svjetskim prvenstvima za seniore, gdje su pod Hrvatskom zastavom osvojene tri medalje, i ponovno dvije u disciplinama sa kormilarom (1994. 2+ zlato i 1998. 4+ srebro). To govori da je u Hrvatskoj vrlo jaka tradicija disciplina sa kormilarom, što je i razumljivo: većina klubova radi u uvjetima neoznačenih staza (rijeke, more) i kormilari su ključni dio posada, prvenstveno u obuci veslača ali kako vidimo i u natjecateljskom veslanju.

Ovom prilikom ističemo imena kormilara koji su se okitili olimpijskim i svjetskim medaljama za Hrvatsku:

- 1980. OI u Moskvi, brončana medalja u dvojcu sa kormilarom, **kormilar Josip Reić**
- 2000. OI u Sydneyu, brončana medalja u osmercu, **kormilar Silvijo Petriško**
- 1994. SP seniora u Indianapolisu, zlatna medalja u dvojcu sa kormilarom, **kormilar Milan Ražov**
- 1998. SP seniora u Kelnu, srebrna medalja u četvercu sa kormilarom, **kormilar Ratko Cvitanić**

Budućnost kormilara i disciplina sa kormilarom

Iako se proteklih godina činilo da su kormilari dosta istisnuti iz veslačkog sporta (bar iz onih najzanimljivijih natjecanja pod patronatom FISA-e) ima naznaka da će se stvari ponešto mijenjati. Prvi korak FISA-e je bio pomicanje težinske granice sa 50 na 55 kg za kormilare, čime se želi postići da kormilari ne moraju biti isključivo mlađi ljudi ili vrlo niskog rasta, već se potenciraju stariji iskusniji kormilari koji bi trebali donijeti i više sigurnosti na natjecanjima. Ipak, ta je granica još uvijek dosta niska i nema mnogo odraslih ljudi koji su tako lagani, što je po mom sudu problem.

Druga naznaka jesu dosta česti razgovori o povratku disciplina 4+ i 2+ u olimpijski program. Teško je reći da li će se to i ostvariti, ali zaista nije ugodno gledati regate Svjetskog kupa na kojima se, zbog vrlo slabog interesa reprezentacija za te discipline, te utrke ili otkazuju ili u najboljem slučaju nastupaju po 3-4 posade.

Srećom, izvan OI, gotovo je sigurno da će kormilari još uvijek imati itekako važnu ulogu. Prva slijedeća međunarodno poznata utrka koja nas očekuje upravo je dvoboj Oxford-Cambridge, gdje ćemo kao i svake godine uživati u snazi i pripremljenosti veslača, ali i u taktici kormilara, čiji će zadatak biti na pravi način savladati maticu na rijeci Temzi.

U Sidneyu razumljivo našli su se naši predstavnici s predstavnicima FISA-e. U razgovoru ispričali su svoju oduševljenost načinom održavanja svjetskog junior-skog prvenstva i još jednom pohvalili organizatore pred Antunom Vrdoljakom koji nije prisustvovao prvenstvu (iako ga je Anita De Frantz potpredsjednica olimpijskog komiteta tada uz Zagreba zvala na Brač i molila da dođe u Zagreb ???).

Tom prigodom Denis Oswald predsjednik FISA upitao je naše predstavnike: "No kada ćete organizirati FISA MASTERS REGATTU (Najunosniju svjetsku regatu) ?

Tako rade Britanci. Team manager njihove reprezentacije bio je tri puta u Zagrebu prije SJP-a na Jarunu. Poslije dužeg obilaska odabrao je hotel gdje će biti smještena njegova reprezentacija (Holiday hotel). Zatim je točno odredio u kojoj će sobi spavati glavni i drugi treneri, veslači, veslačice te prateće osoblje (liječnik, psiholog, fizioterapeut, transportna grupa). Čak je odabrao i dvorane za sastanke po selekcijama. I na kraju nekoliko sati i nekoliko puta razgovarao je s kuharskim osobljem hotela o vrsti jela i pripravljanju. A kako je kod nas? Mi ni neznamo u kojem ćemo hotelu spavati a o voim detaljima ostalima i da ne pričamo.

2001 FISA International Regatta Calendar Calendrier des régates internationales 2001 FISA

VELJAČA

24.	SEVILLE	ESP	VII FISA TEAM CUP
25.	SEVILLE	ESP	VII REGATA INTERNACIONAL DE ANDALUCIA

OZUJAK

3.	LONDON	GBR	WOMEN S EIGHTS HEAD OF THE RIVER RACE
10.	ROVINJ	CRO	LIM 2001
17.-18.	AMSTERDAM	NED	HEINEKEN ROEIVIERKAMP
23.	LONDON	GBR	THAMES WORLD SCULLING CHALLENGE
25.	AMSTERDAM	NED	HEAD OF THE RIVER AMSTEL

TRAVANJ

7.-8.	ZAGREB	CRO	CROATIA OPEN
8.-9.	MILANO	ITA	EUROPEAN UNIVERSITIES REGATTA
14.-15.	ZAGREB	CRO	INTER - CITY REGATTA
14.-15.	GHENT	BEL	24 TH INT.SPRING REGATTA & 11 TH INT.BELGIAN CHAMPIONSSHIPS FOR JUNIORS
27.-28.	PRINCETON	USA	ZURICH ROWING WORLD CUP

SVIBANJ

4.-6.	PIEDELUCO	ITA	MEMORIAL PAOLO D ALOJA
5.-6.	KOELN	GER	ROWING CLASSICS COLOGNE
5.-6.	SEGEDIN	HUN	SZEGED INTERNATIONAL REGATTA
12.-13.	GHENT	BEL	INT.BELGIAN ROWING CHAMPIONSSHIPS
19.-20.	MILANO	ITA	GRAN PRIX INTERNATIONAL & MARATONA DEL REMO
19.-20.	BRNO	CZE	30 TH INTERNATIONAL ROWING REGATTA FOR JUNIORS
19.-20.	ESSEN	GER	91. INTERNATIONALE HUEGEL REGATTA
26.-27.	HAZEWINKEL	BEL	INTERNATIONAL BRUSSELS YOUTH & SENIOR B REGATTA
26.-27.	KIJEV	UKR	KIEV REGATTA 2001

LIPANJ

2.-3.	PLOVDIV	BUL	INTERNATIONAL REGATTA "PLOVDIV"
9.-10.	HAMBURG	GER	2. INTERNATIONALE DRV JUNIOREN REGATTA
9.-10.	RATZEBURG	GER	INTERNATIONALE 43. RATZERBURGER REGATTA
14.-16.	SEVILLE	ESP	ZURICH ROWING WORLD CUP
22.-24.	TRAKAI	LTU	AMBERS OARS INTERNATIONAL REGATTA
22.-24.	BLED	SLO	46 TH INTERNATIONAL REGATTA
23.-24.	HENLEY	GBR	HENLEY WOMEN S REGATTA
23.-24.	MAUR	SUI	INTERNATIONALE ZURCHER RUDERREGATTA
1.7.	BEČ	AUT	ZURICH ROWING WORLD CUP

SRPANJ

4.-8.	HENLEY	GBR	HENLEY ROYAL REGATTA
7.-8.	TAMPERE	FIN	TAMPERE INTERNATIONAL REGATTA
13.-15.	MUNICH	GER	ZURICH ROWING WORLD CUP
26.-28.	LINZ	AUT	THE NATIONS CUP
28.7/4.8.		DEN	FISA ROWING TOUR

KOLOVOZ

7.-11.	DUISBURG	GER	FISA WORLD ROWING JUNIOR CHAMPIONSHIPS
8.-12.	HENLEY	CAN	ROYAL CANADIAN HENLEY REGATTA
18.-19.	MONTREAL	CAN	ROWING CANADA CUP
18.-26.	LUZERN	SUI	FISA WORLD ROWING CHAMPIONSHIPS
30.8/2.9.	MONTREAL	CAN	FISA WORLD ROWING MASTER REGATTA

RUJAN

14.-15.	BEOGRAD	YUG	GOLDEN SINGLE SCULL OF BELGRADE 2001
22.-23.	GENT	BEL	105 E REGATES INTERNATIONALES & BELGIAN SPRINT CLUB
29.	GOTHENBURG	SWE	GOTAELVROOEN

LISTPAOD

13.	BERLIN	GER	INT.LANGSTRECKENREGATTA "QUER DURCH BERLIN"
20.	LUZERN	SUI	SWISS LIFE ROWING CLASSIC
20.-21.	BOSTON	USA	HEAD OF THE CHARLES REGATTA

STUDENI

25.-26.	GUATEMALA	GUA	CENTRAL AMERICAN GAMES
---------	-----------	-----	------------------------

PROSINAC

5.-9.	BANGKOK	THA	THE ROWING KING S CUP 2001
-------	---------	-----	----------------------------

PRIČA O KRALJEVSKOM OSMERCU

PRVI NASTAVAK

Priča o "kraljevskom" osmercu u Hrvata u stvari je tužna priča barem na početku ovog pisanja. Nastupali smo sedam puta na olimpijadama u ovoj disciplini ali p- od tuđim zastavama čak šest puta. Prvo odličje brončanu medalju u ovoj disciplini osvojili su članovi posade zadarske Diadore 1924. godine na olimpijadi u Parizu. Brončana medalja pripisana je Italiji, jer je tada Zadar bio dio Italije. I kojeg li apsurdna ! Veslači zadarskog Jadrana koji su "kumovali" osnivanju šibe nske Krke 1924. godine, novoosnovani klub pojavljuje se 1936. s svojim osmercem na olimpijadi u Berlinu. Nastupili su pod zastavom stare Jugoslavije. Ispali su u prednatjecanju ali su nastupili. Naredni nastup bio je 1948., gdje su u osmercu nastupili tri člana posade iz zagrebačke Mladosti a ostali iz Crvene Zvezde. U Helsinkiju 1952. nastupila je mješovita posada Mladosti i Mornara ali i oni su ispali u prednatjecanju. Slijedeći pokušaj je u Tokyju 1964. čija posada je sastavljena od veslača Arqa, Bleda i trojice Mornara. Ni oni nisu imali sreće i prednatjecanje im je bila prva i posljednja trka. zadnji puta na olimpijskim igrama do Sidneya osmerac sastavljen od Krke(7) i veslača zadarskog Jadrana(2), bio je posljednji pokušaj da osmerac nešto učini. Nažalost ni oni nisu uspjeli u prednatjecanju. Bilo je to 1972. u Muenchenu. I trebalo je 28 godina da se stvori opet jedan osmerac koji će pokušati učiniti nešto na najprestižnijem svjetskom natjecanju OLIMPIJADI. A da li je sve išlo glatko, to ćemo doznati u narednim nastavcima ?

1991. - OSMERAC JE STVOREN ALI...

Previranja i događaji u bivšoj Jugoslaviji mijenjaju se i ubrzavaju svakodnevno. Ni u športu nije drugačije. U Hrvatskoj osniva se Hrvatski športski savez(HŠS) kao krovna športska organizacija. Nekadašnja SOFK-a postaje samo povijesna činjenica. Naziv HŠS ima svoje povijesno izvorište iz Austrougarske. Svojevremeno takve saveze osnovale su Mađarska, Češka i Austrija u okviru monarhije a njihovi športaši nastupali su samostalno i na olimpijadama. Nažalost, došao je I. svjetski rat i Hrvatska nikada nije nastupila samostalno.

Zbog agresije na Hrvatsku, HŠS daje preporuku športskim savezima da športaši ne nastupaju na međunarodnim natjecanjima pod zastavom Jugoslavije. Hrvatski veslački savez prihvaća preporuku ali se istovremeno odlučuje da naši veslači nastupe na s-

DRUGI NASTAVAK U SLIJEDEĆEM BROJU "VESLANJA"

U staroj i bivšoj Jugoslaviji na od 1924. do 1990. godine održano je ukupno 52 prvenstva države. Samo na tri, pobjednici u osmercu nisu bile posade iz hrvatskih klubova. 48 pobjednika bilo je iz Hrvatske. To su bili:

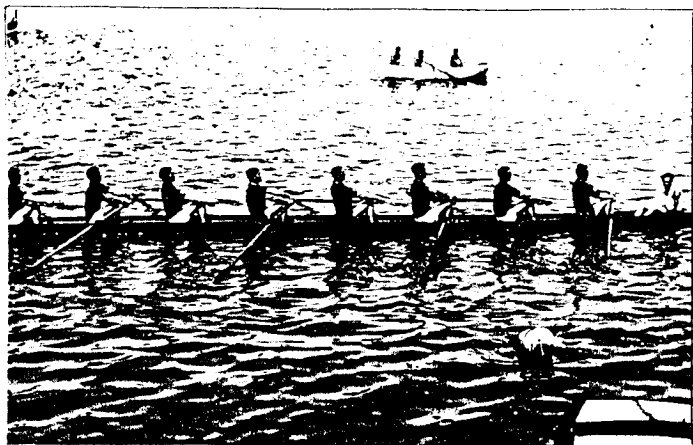
1. Gusar/Split	16 pobjeda
2. Krka/Šibenik	14 pobjeda
3. Mornar/Split	14 pobjeda
4. Sloga/Zagreb	1 pobjeda
5. Croatia/Zagreb	1 pobjeda
6. Zagreb/Zagreb	1 pobjeda
7. HVK/Split	1 pobjeda
8. Gusar /Zagreb	1 pobjeda

vjetskom prvenstvu u Beču. Prijavljeni su kao članovi jugoslavenske reprezentacije. Tada se inzistira da nastupe kao reprezentativci Hrvatske ali FISA krovna svjetska organizacija ne prihvaća zahtjev našeg vodstva i tako su naši reprezentativci promatrali svjetsko prvenstvo iz gledališta. Zanimljivo je, da su Slovenci ipak nastupili ali pod jugoslavenskom zastavom. Tada formirani osmerac sačinjavali su : Igor Boraska, Tihomir Franković iz Gusara, Zlatko Buzina, Miroslav Erceg, Igor Velimirović, Davor Šubić i kormilar Srećko Šuk iz Croatije i Marko Perinović iz zadarskog Jadrana. Tada se trebalo nastupiti još u disciplinama 1 x LSŽ, 2-S, 2 x S i 4 x S. Nekoliko dana iza Beča osnovan je Hrvatski olimpijski odbor (rujan), i on preuzima sve ingerence HŠS-a.

Uskoro je HOO primljen u međunarodnu olimpijsku organizaciju a Hrvatski veslački savez prva je od svodnih športskih organizacija u Hrvatskoj, primljena u neku svjetsku federaciju. Danas počasni predsjednik HVS-a, Miljenko Finderle pridonio je mnogo tom priznanju.

DOLAZI 1992.

Najveći događaj u toj godini je 25. ljetna olimpijada u Španjolskoj, odnosno u Barceloni. Da li je itko razmišljao o osmercu, sigurno je ali događaji koji su uslijedili promijenili su razmišljanja. Osnovni razlog bio je ograničeni broj odlazaka športaša na ovaj najveći športski "summit". Trebalo je otići s onim što je najbolje. Razumljivo tu su se našli i veslači. Odlazak u Španjolsku bio je ne samo športskog nego i političkog karaktera, jer Hrvatska je prvi puta nastupala kao suverena država na ovako velikom natjecanju. Odlučeno je da se nastupi u manjim čamcima i to u 4 + S i 2 + S. Posada četverca bila je sastavljena od Sarage, Buzine, Perinovića i Fabijanića a

Osmerac šibeneske "Krke" nastupio je na olimpijskim igrama 1936. godine u Berlinu.

dvojac "sa" od Boraske i Frankovića. Međutim povratkom Marušića i Banovića iz inozemstva došlo je do naglih promjena. Zaključilo se, da iskusni Marušić i vrlo dobar Banović moraju imati mjestu u četvercu "sa" i tako su ispali Buzina i Perinović. Posljedica takvog zaključka je formiranje dvojca "bez", Buzina, Perinović. Da li bi došlo do takvih izmjena da je ostao živ Zlatko Celent teško je reći, ali činjenica je, da su već tada postojale odgovarajuće struje između trenera i klubova. U međuvremenu je formiran i četverac "bez" Boraska, Franković, Velimirović, Erceg ali nisu na regatama prije Luzerna (Beč, Bled) bili previše uspješni. Nakon toga definitivno je stvoren dvojac "sa" Franković, Boraska.

Uvjet za odlazak na olimpijadu bio je plasman do 10. mjesta na najjačoj regati, Luzernu. U Luzernu u 2 - S, Buzina, Perinović osvajaju izvrsno 5. mjesto, četverac "sa" osvaja 7. mjesto a dvojac "sa" 10. mjesto. Dakle sve posade plasirale su se na olimpijadu.

Međutim, olimpijski odbor odlučio je drugačije. Na olimpijadu odlazi 4 + S i 2 - S. Dvojac "sa" otpada. Iako je tadašnji predsjednik HVS-a Nikša Malada pokušavao izboriti se i za 2 + S do toga nije došlo.

Na stazi u Banyolesu četverac s kormilom osvojio je izvrsno sedmo mjesto a dvojac bez kormilara solidno 10. mjesto. Gledajući iz današnje perspektive to su odlični rezultati ako se podsjetimo u kakvim uvjetima su se te posade pripremale. Sličani i danas smatraju da su bili "namjerno" prikraćeni. - Poslije takvih odluka uvijek se smatra, da je netko namjerno prikraćen - kazao je nekoliko godina kasnije Tihomir Franković.

Ipak danas devet godina poslije smatramo da je to bio veliki propust. Jer natjecati se prvi puta u ime svoje države velika je čast i priznanje. I zato nije čudno, što mnogi u Dalmaciji i dan danas to doživljavaju kao pljuska dalmatinskog veslanja. Ipak promatrajući mogućnosti tadašnjih veslača bio bi vrlo lako formiran vrlo dobar osmerac, ali prevagnule su "male" discipline. Ti događaji usmjerili su raz-

mišljanja o osmercu u drugi plan a intenzivno se radi na formiranju manjih posada i dokazivanja u tim disciplinama na međunarodnoj veslačkoj sceni.

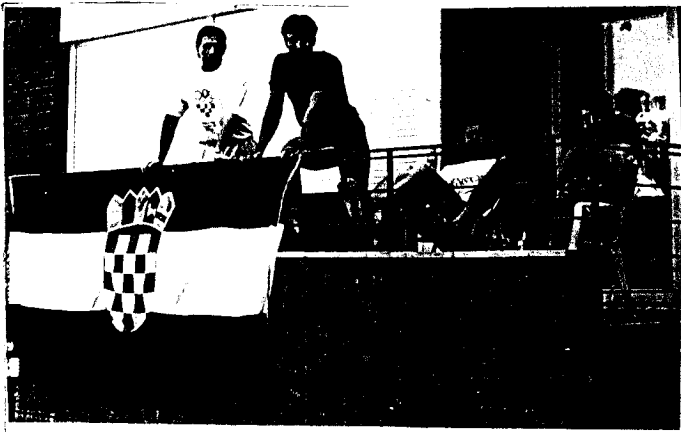
Privremeni izbornici bili su Romano Bajlo i Srećko Šuk. Međutim oni nisu imali udjela u odluci tko će u Barcelonu. Odluka je pala u HOO-u.

STIGLA JE I 1993.

U međuvremenu dolazi do promjene u vrhu HVS-a. Predsjednik postaje Zdravko Fain a direktor ili izbornik reprezentacije prof. Mladen Marinović. Nakon 1992. postojale su mnoge nepoznanice a sigurno je da su mediteranske igre u Becauire, Francuskoj odredile u nekom smislu buduće nastupe naših posada. Zašto? Imali smo već jedan lijepi broj dobrih veslača koji su samo čekali trenutak da se iskažu na međunarodnim regatama. Mediteranske igre bile su idealne za taj uspon prema vrhu svjetskog veslanja, bolje rečeno kao neka vrsta kontrolne regate.

Ipak potrebno je spomenuti neke suštinske promjene u vođenju reprezentacije. Do jučer u sastavljanju posada bila nam je "k-riva" Jugoslavija. Sada, odluke donosimo mi. Kako odlučujemo, tako će nam biti. I razumljivo je, da je moralo doći do nesnalaženja, netolerantnosti, dogovora koji su ostajali samo na papiru a u stvarnosti radilo se drugačije. Konačno i želja za afirmacijom pojedinih sredina bila je sve više izražajna. Jednostavno brod koji je vođen veslačkim stručnjacima, pripomognut i s klubskim politikama glavinjao je veslačkim stazama. Konačno političko i društveno stanje pripomognuto ratnim strahotama učinilo je svoje. Jedna darovita generacija Zadrana trenira, priprema se isključivo u Zagrebu. Zadar je pod ratnom opsadom. Split je kao neka vrsta veslačkog otoka. Ići na regatu u Zagreba znači putovati cijeli dan kroz ratno područje Šibenika, Zadra, Ogulina i Karlovca. Ta vremena ne mogu se zaboraviti. To su činjenice.

I usprkos tome, veslačka aktivnost se nastavlja uz sva svoja manja ili veća opterećenja. Traže se najbolja rješenja a pod takvim uvjetima teško je objektivno i razmišljati. Gusarima je uz ostalo i razoren veslački dom.

Zoran Emeršić, Ninoslav Saraga, Srečko Šuk i Marko Perinović u Banyolesu 1992.

Ipak vratimo se na trenutak u 1992. regatu u Luzernu. Tada je dvojac "bez" Buzina, Perinović na najprestižnijoj regati osim svjetskog prvenstva, našao se u finalnoj trci. Bio je to uspjeh velik kao neboder. Jedna ogromna psihološka barijera je savladana. Taj podvig pokrenuo je lavinu pozitivnih razmišljanja i izazov za druge. A zašto to ne bi mogli postići i mi (ostali) ?

I došao je prvi izazov, mediteranske igre. Prvi veći ispit nakon olimpijade u Barceloni. Talijani, Francuzi, Slovenci, Španjolci... A gdje smo mi ? Osnovna želja bila je časno nastupiti i ništa više. Pomalo ozlojeđeni Gusari nude dvojac "sa" (Boraska, Franković) a njima je dodan kormilar Adamović iz Zagreba. Posada u dvojcu "bez" poznat je (Buzina, Perinović). Nakon regate u Duisburgu iz kombinacije četverca "bez" Marušić (tada član Mladosti), Saraga, Banović odlučuje se da umjesto Valeka bude na jedinici Velimirović. U Francusku uz njih odlaze Bajlo, Ukas u dublu i Stakor u skifu.

- Došli smo vodje osvojiti četvrta mjesto i opravdati povjerenje HOO-a - rekao je tada direktor Marinović oprezno.

- Medalja je sigurna samo neznamo koja - rekao je dan, dva kasnije Marinović kada su čak pet čamaca ušla u finalne trke. To nitko nije očekivao ni treneri, ni direktor reprezentacije ni veslačka javnost. Bilo je to iznenađenje za sve ili potvrda nedovoljnog iskustva vlastitih mogućnosti ? Da, dugi je put stvaranja, neobično dugi put.

I što se dogodilo ? Četverac "bez" i dvojci "Bez" i "sa" osvojili su brončane medalje, Stakor je bio peti a dubl odličan četvrti. Svi suparnici su iznenađeni ali najviše mi, ali i hrvatska športska javnost. Nakon ushićenja i oduševljenja nastao je žal, zašto se nije postiglo više. Tipično za naš mentalitet, jer tom "neuspjehu" bili su svi krivi osim veslača. Jedni su rekli da ih je omeo vjetar, drugima je bio kriv kormilar a trećima star i pretežak čamac !!! Posade su tada vodili Bralić, Čulin, Bajlo i Šuk.

- No ovo je naša prva medalja, a prva je uvijek najdraža, najduže se pamti - rekao je tada iskreno Marko Perinović dolaskom u Hrvatsku.

Uspjesi na mediteranskim igrama dali su dodatnu motiviranost i polet. Nešto kasnije dvojac "sa" i "bez" te četverac "bez" odlaze u Luzern. Splićani stavljaju za kormilara Milana Ražova umjesto Adamovića. A tamo iznenađenje do iznenađenja. Četverac "bez" osvaja uvjerljivo prvo mjesto, dvojac "sa" četvrto i dvojac "bez" šesto mjesto u finalnim trkama. Veslački svijet je zapanjen. Zemlja je u ratu a

Prema dostupnim evidencijama prva trka osmeraca za prvenstvo države održana je 1944. godine. Kako je Hrvatska službeno priznata tek početkom 1992. godine, posljednje prvenstvo Hrvatske 1991. održano je još u okviru bivše Jugoslavije. Tek slijedeće prvenstvo održano je u neovisnoj Hrvatskoj. Trka osmeraca održana je svake godine a pobjednici su bili:

1. Mornar /Split	11 pobjeda
2. Krka/Šibenik	9 pobjeda
3. Gusar/Split	7 pobjeda
4. Jadran/Rijeka	3 pobjede
5. Zagreb/Zagreb	3 pobjede
6. Croatia/Zagreb	3 pobjede
7. Jadran/Zadar	2 pobjede
8. Mladost/Zagreb	1 pobjeda
9. Vukovar/Vukovar	1 pobjeda
10. Cro/Mla - kombinacija	1 pobjeda
11. Cro/Mla/Zgb - kombinacija	1 pobjeda
12. Cro/Ja-Zd - kombinacija	1 pobjeda

Napomena: Do danas nije se moglo doznati tko je bio prvak Hrvatske u osmercu 1967.

njihovi veslači postižu vrhunske rezultate ! I dok su pripreme za svjetsko u Roudnicam u punom jeku dolaze iznenađujuće vijesti s Nations Cupa u Grčkoj. Četverac "bez" (Kuhar, Lušić, Pomahač, Grubor) osvajaju zlatnu medalju, četverac "sa" (Valek, Mihovilović, Šubić, Vujević i Adamović) četvrti su a dubl Bajlo, Ukas su treći.

Dolaze Roudnice, svjetsko prvenstvo. Tamo su prijavljene četiri posade: 2 +, 2 -, 4 - i 4 + (Kuhar, Lušić, Pomahač, Grubor i kormilar Vešligaj).

U Roudnicama oduševljenje i veliko razočaranje. Od onih, od kojih se najviše očekivalo i od kojih su strepili najbolji svjetski četverci "bez", razočarali su. U eliminacijama su bili drugi, repasažu prvi ali u polufinalnoj trci nisu nastupili. Razlog, ledne "tegobe" Marušića. I danas, mnogo godina kasnije sve je obavijeno velom tajne. Međutim, činjenica je da je psihološki pritisak i osobna odgovornost pojedinaca bila prevelika i jednostavno su "pukli". Jer ako jedna karika popusti svi se nađu u "ponoru". Šteta, jer je propuštena jedinstvena prilika, da se već s ovom posadom uđe u svjetsku elitu.

Obratno, dvojac "bez" osvojio je odlično 6. mjesto a dvojac "sa" peto mjesto. Srušena je još jedna psihološka barijera. Finale su postale dostupne našim posadama. Definitivno smo se uvrstili u svjetsku elitu.

- A zatvorija sam oči na 1500 metara i vozija. Vidiya sam da smo treći i ništa poslije toga nisam vidija oko sebe do cilja - reći će Boraska nakon završene trke.

- Tek sam na snimkama shvatio gdje smo pogrešili i propustili medalju - kazat će Franković mjesec dana kasnije.

- Najviše smo se bojali Hrvata - rekli su na press konferenciji tadašnji pobjednici braća Searle, nakon trke dvojaca "sa".

Četverac "sa" osvojio je 12. mjesto. Od njih se i nije više očekivalo, jer su bili u silaznoj formi nakon Nations Cupa a osim toga tamo su veslali četverac "bez" - Došli smo učiti - rekao je tada Luka Grubor i ostali. Posade su tada vodili Čulin, Bralić, Šuk i Matijašec.

Međutim ti uspjesi u Roudnicama usmrili su razmišljanja u sasvim drugim smjerovima što je i razumljivo. Nastaje nadmetanje tko je bolji u tri centra Zagreb, Zadar, Split. Koliko je to pozitivno, toliko ima i negativnih tendencija. Istovremeno dobivamo sve iskusnije veslače i trenere, ali i povećane apetite klubova. Neki su za zajedništvo a drugi ne. Na Vijeću klubova krajem prosinca ovogodišnja sezona proglašena je uspješnom a jedino je osuđen ispad Sarage kao uzročnika nenastupanja u polufinalu u Roudnicama. Zimske pripreme su već u zamahu.

"VRIJEME HRVATSKOG VESLANJA TEK DOLAZI"

To su doslovne riječi Luke Grubora datog u intervjuu u travnju 1994. ("Veslanje" broj 2/94). A Luka Grubor danas zlatni član osmerca Velike Britanije iz Sidneya mnogo toga zanimljivog je tada spomenuo. Šteta, što taj razgovor u "Veslanju" nisu mnogi pročitali, veliki propust.

Za britanske veslače rekao je slijedeće: "Regate su stalno a konkurencija je velika. Samo jedan može biti prvi, pobjednik ili posada. Postoji samo jedna kalkulacija. Kako biti prvi i tako se stvara TRADICIJA POBJEDIVANJA. Oni se ne boje boljeg i priznatog pobjednika, jer i pobjednik ima svoje mane i nedostatke. Pobjednika se jednostavno mora pobijediti i od tuda proizlazi njihova srčanost i želja za pobjedom. To moramo prihvatiti i mi a nadam se da i hoćemo."

Četverac "bez" iz Roudnica, 1993.

Uspjeh u Grčkoj, zlatna medalja u 4 - na Nations Cupu prokomentirao je tako: Očekivali smo uspjeah ali ne i pobjedu, međutim pobijedili smo, jer smo jednostavno htjeli pobijediti. Čudno, a ja sam imao visoku temperaturu prije finala !

A što je tada Luka rekao o hrvatskom veslanju i o svojim kolegama ?

Hrvatsko veslanje ? Vrlo je velik pozitivan pomak kod nas. Danas već imamo veliki broj seniora i to dobrih. Po mogućnosti i zabiranja prešli smo već Slovence. Posebno mi se sviđa što je trening napredan. Odličan je spoj tehničkog i fizičkog veslanja u odnosu na Nijemce i Engleze. Slični smo kao Francuzi.

DOLAZI 1994. ŠTO NAM ONA DONOSI ?

Nakon daljinskih regata, prva "prava" regata održava se 2. travnja u Zagrebu.. Zanimljiva je zbog toga što zagrebački seniori veslaju četverce "bez a ne dvojce "bez" (?). Tek sedam dana kasnije na "Croatia open" veslaju svi dvojce "bez" osim posade Banović, Saraga. U prvoj skupini za "lopticu" pobjeđuje posada Buzina, Erceg odlične Pomahača i Lušića. U drugoj skupini prva je posada Ramadan K. i Grubor. Ostali zaostaju cca desetak sekundi za ovim posadama. ispituju se i odnosi snaga s Slovincima, ali Slovenci su uvjerljivo prvi. Dolazi Proljetna regata. Trener Čulin definitivno odlučuje

Dvojac "sa", svjetski prvaci iz Indianapolis s trenerom Čulinom, 1994.

da na svjetsku "scenu" ide s dvojcem "sa". Trener Bralić odlučuje se za dvojac "bez" (Banović, Saraga). Želi se sastavljati posada za 4 - i 4 +. Ali zato treba proći provjere. Proljetna regata je jedna od usputnih stanica do svjetskog. Na osmerac se i ne pomišlja.

Prvog dana vesla se dvojac "bez". U 1. skupini su prvi su Pomahač, Lušić, ispred Velimirovića i Buzine za "lopticu". Iza njih su Perinović, Martinov i posada Šubić, Erceg. U drugoj skupini prvi su Banović, Saraga zatim Savić, Kuhar a dosta iza S. Skelin, Mirošević te Topić, Boban. Drugog dana u četvercu "bez" posada Kuhar, Savić, Lušić, Pomahač pobjeđuje za "dlaku" Velimirovića, Buzinu, Šubića i Ercega. Gusarova

posada "debelo" zaostaje. Obratno splitski dvojci "bez" spojeni u 4 + prvi, pobjedili su uvjerljivo zadarsku posadu Vujević, Buča, Bobić, Ukas.

U Pieluelo odlaze samo zagrebačke posade. ispituju se mogućnosti u 2 -, 4 - ali i u osmercu. U 4 - posada Savić, Kuhar, Lušić, Pomahač i posada Buzina, Velimirović, Šubić, Erceg osvaja ju 4. mjesto. Spojeni, htjelo se vidjeti što mogu. Završili su na 6. mjestu. Da je tada bio u posadi Grubor možda bi bilo drugačije ?

Duisburg je slijedeća "prepreka". A tamo iznenađenje. Gusarov dvojac "sa" osvaja, uvjerljivo prvo mjesto, dvojac bez Mladosti (Saraga, Banović) su prvi i drugi a ostale posade Pomahač, Lušić, Čuljak, Valek i Martinov, Erceg solidne. Četverac "bez" Buzina, Velimirović, Šubić, Erceg su četvrti a splitska posada u 4 + jednom druga a drugi put peta.

U daljnjim događajima splitski četverac "sa" nestaje s nadmetanja. Gusar je usmjeren samo u 2 +.

Zanimljivo je vidjeti tko su bili prvaci Hrvatske u posljednjih 9 godina u najtrofejnijoj disciplini "kraljevskom" osmercu

God.	1. mjesto	2. mjesto	3. mjesto
1992.	Jadran/ZD	Gusar	Croatia
1993.	Jadran/Zd	Mladost	Neptun
1994.	Jadran/Zd	Mladost	Zagreb
1995.	Gusar	Jadran/Zd	Zagreb
1996.	Jadran/Zd	Gusar	Zagreb
1997.	Jadran/Zd	Jadran/Ri	Zagreb
1998.	Jadran/Zd	Gusar	-
1999.	Jadran/Zd	Gusar	Zagreb
2000.	Jadran/Zd	Mladost	-

Sada nastaje grozničavo traženje rješenja za 4 - i 4 + za Luzern. Treba izmaći najbolje posade. Odlučeno je da u Luzern idu troje iz zlatnog četverca s Nations Cupa iz prošle godine te odličan Erceg i kormilar Nemrava, svi iz VK Zagreb. Tako je "zaokružen" četverac "sa". U četvercu "bez" uz Buzinu i Velimirovića stavljen je iskusni Perinović kao stoker i Čuljak, koji je pokazao najbolju formu od ostalih.

Dolazi Luzern. Usmjerivši se isključivo prema dvojcu "sa", trener Čulin samo je dokazao svoja predviđanja. Boraska, Franković i kormilar Ražov uvjerljivi su pobjednici Luzerna. Saraga i Banović izvrsni su četvrti. Međutim iznenadila je posada Erceg, Grubor, Lušić, Pomahač i Nemrava. Osvojili su 4. mjesto. Četverac "bez" je solidan sedmi. I tako su četiri posade izborile odlazak u Indianapolis.

Četverac "bez" iz Indianapolisa.

PRVA ZLATNA MEDALJA S SVJETSKOG PRVENSTVA

Kako je komentirao jedan od sudionika svjetskog prvenstva, Igor Velimirović o našim nastupima u Indianapolisu ?

DVOJAC S KORMILAROM: Veličanstveni su. Treba im posvetiti knjigu a ne par ređeka. Što ova pobjeda donosi hrvatskom veslanju, znaju svi. Krajnji rezultat 6,42 minute, najbrže je ikad izveslano vrijeme na svijetu, dakle svjetski rekord. Čiko i Boro, dvojac sa, kako još nikada nije viđen. OSVOJENO JE PRVO HRVATSKO ZLATO.

DVOJAC BEZ KORMILARA: Finale dvojca bez meni je najdraža trka prvenstva. Ubitačni ritam Nijemaca, borba Kanađana i Australaca i neponovljivi finiš Britanaca, koji lome protivnike samouvjereni i neumoljivo. Naši u sebi čuvaju dinamit, nekad eksplozira i kad ne treba, ali u Indianopolisu aktivirao se u pravi čas. Posada je to, kojoj je slijedeći korak, uvjeren sam, medalja. (Osvojili su 5. mjesto).

ČETVERAC BEZ KORMILARA: Osvojeno 8. mjesto. Nesretni ! Gdje smo na stazi izgubili tih nesretnih 15 stotinki sekunde u polufinalnoj trci ? Neznam, jednostavno neznam. Osobno nisam razočaran, iako propuštena šansa ostavlja gorku uspomenu.

ČETVERAC S KORMILAROM: Osvojili su 9. mjesto. Promjenljivi. Čini se da je ovoj našoj najmlađoj posadi nakon lošije prve trke nedostajalo iskustva i samopouzdanja da odveslaju do finala. Slobodna je konstatacija, da je baza kvalitetnih seniora u hrvatskoj obogaćena sa ova četiri imena.

U sjeni uspjeha seniora A na svjetskom prvenstvu u Indianopolisu, neprimjetno je registriran još jedan uspjeh naših rimen veslača u Nations Cupu. Zadarski četverac "sa" Buča, Martinov, Ukas, Vujević i kormilar Krpeta osvojili su broncu u Parizu. To naglašavamo iz razloga, jer još i danas neki veslački krugovi u Hrvatskoj podsmjehuju se Nations Cupu ili "Svjetskom prvenstvu seniora do 22 godine". A tu su se kalili i sakupljali iskustva Jarnjević, Jukić, Martinov, Francetić, Vujević i Petriško, ovogodišnji sudionici olimpijskih igara u Sidneyu.

Iste godine juniori Igor Francetić i Hrvoje Kern donose prvu medalju s juniorskog prvenstva svijeta iz Münchena za Hrvatsku u dvojcu "bez" (3.mj.)

I na kraju da spomenemo i trenere koji su vodili posade na svjetskom u Indianapolisu. Bili su to Igor Čulin (2 +), Nikola Bralić (2 -), Damir Matijašec (4+) a 4 - vodi o je Mladen Marinović i Bralić.

U 1995. KRENULA SU VELIKA RAZMIMOILAŽENJA

Želja za što većom afirmacijom na međunarodnim veslačkim "daskama" prirodna je. U nedostatku novaca, preživljavanju od danas na sutra, traže se različita rješenja pokušavajući zadržati ili čak postignuti još i veće uspjehe. Aspiracije trenera i veslača očite su, pogotovo ako imaju iza sebe i svjetske rezultate. U međuvremenu Marušić se vraća u Split a Gusar stvara respektabilni četverac "bez", Marušić, Boraska, Franković, S. Skelin. Dolaskom Buzine u Mladost i ovaj klub dobiva respektabilni četverac "bez", Saraga, Banović, Čuljak, Buzina. Prvi njihov sraz očekuje se na Proljetnoj regati 22./23. travnja na jarunskom jezeru. Međutim događaji koji su uslijedili na toj regati izvrnuli su sva dosadašnja "papirnata" razmišljanja na glavačke. Nitko nije očekivao ono što će se dogoditi. Dokaz je to, da u vlastitom "dvorištu" neznamo što imamo.

PRVI DAN PROLJETNE REGATE U ZAGREBU

Prvog dana voze se dvojci "bez". Prijavljeno je čak 16 posada !!! Već u eliminacijama (tri skupine) uvidjelo se da će u finalama A i B biti svašta. Tako je i bilo. U A finalu posada Saraga, Banović su prvi, Vujević, Martinov drugi, Boraska, Franković treći, Čuljak, Buzina četvrti, S. Skelin, Marušić peti, Mihovilić Krndija šesti. U B finalu Velimirović, Šubić prvi, Pomahač, Grubor drugi, Lušić Erceg treći, Ramadan, Valek četvrti, Bobić Dragičević peti te Trivić, Stipetić šesti. Žestina i silovitost završnice bila je toliko brza i snažna da i najhladnokrvniji gledatelj nije mogao ostati miran. Što su tada izjavili veslački djelatnici i struka (Veslanje br.3/95) o ovim fenomenalnim trkama?

Gojko Boraska (Mornar): Imamo 4 nevjerovatne posade.

Nikola Stipaničev (Mornar): Rezultati su fenomenalni. Tempo u zadnjoj dionici bio je užasan, čini mi se 42 - 44 zaveslaja. Ma ova trka bila je neka vrsta svjetskog prvenstva. I to svi naši!

Srećko Šuk (Croatia): Veslači su vanredno pripremljeni. I sada će tek doći do izražaja daljnje pripreme, iskustva i "nos". Ako sada ne uspijemo onda treba razmisliti hitno kako dalje.

Zdravko Gajšak (Mladost): Zadranima sve najbolje. Dok ostali treneri "vise" na krmi prateće posade, Zadrani imaju dopisno treniranje, Bajlo u Zadru a Martinov i Vujević studiraju i treniraju u Zagrebu.

Ninoslav Saraga i Marko Banović.

Branimir Steiner (Iktus): Zadrani! Bajlova posla. Uvijek nas iznenadi a mi mislimo da ga poznajemo u dušu.

Boris Tučić (Jadran/Ri): Vrhunska trka. Sada imamo bazu za 2 -, 4 - i 8 +. Nešto se stvarno mijenja u hrvatskom veslanju.

Damir Matijašec (Zagreb): Nevjerojatno o kojim se brzinama tu radilo. U igru su se uključili konačno i Zadrani. Sada možemo kombinirati sve moguće posade.

Dragutin Milinković (Trešnjevka): Perspektiva hrvatskog veslanja je sigurna a mitreneri pamet u glavu.

Nikola Bralić (Mladost): Finalna trka bila je po kvaliteti svjetskih karakteristika. Uspjeh zadarske posade mogao se očekivati. U prednatjecanju nisu imali pravog protivnika, te su svježi ušli u finale. Posada Zagreba (Pomahač, Grubor) našla se u najjačoj skupini u eliminacijama i to je bila njihova nesreća.

Mladen Marinović (Direktor reprezentacije): Mongi europski i svjetski armovi u ovoj trci na jarunu bi "zaginuli". Stručno, imamo 4 izuzetno jaka dvojca, ali još 4 - 5 dvojaca odlične kvalitete. Ako će nas HOO i HVS podržati tvrdim da ćemo imati tri arma u finalu SP-a. Sada možemo kombinirati s armovima 2 -, 4 - i 8 +.

Duško Mrduljaš (Gusar): Presretan sam. Jadran-Zadar? Iznenadenje? Ne, to je plod upornog rada Bajle. Stvorio je stvarno vrhunske veslače.

Tako su govorile emocije pod dojmom onog što se događalo na jarunskoj stazi prvog dana.

A ŠTO SE DOGAĐALO DRUGOG DANA ?

Sraz istih veslača ali svaki u svojim četvercima. I tada veliko iznenadenje. Posada koja je pretendirala na prvo mjesto Saraga, Banović, Čuljak, Buzina završava posljednja šesta. Namjerno ili... Gusari S. Skelin, Marušić, Boraska, Franković jedva spašavaju prvo mjesto od odličnih Ercega, Lušića, Pomahača i Grubora. Na trećem mjestu završavaju Vujević, Martinov, D. Bajlo i Buča. Kombinacija Zag/Mla Valek, Ramadan, Kuhar, Savić su četvrti.

Preko "noći" četverac "bez" Mladosti se raspada. Saraga i Banović odlaze u dvojac "bez" (!). Ishitrena odluka

ili razmišljanje, bolje vrabac u ruci nego golub na grani, ili da se stvori još bolji četverac "bez" kontra Splitu?

Promatrajući te trke Tomislav Bilić i Nikola Stipaničev tada su rekli, da će te trke sve međusobno posvaditi. Odlično su prognozirali znajući izvanredno naš mentalitet i razmišljanja.

Međutim pozadina je sasvim drugačija. Slijedeći sraz Gusara i novoformiranog četverca "bez" Buzina, Čuljak, Martinov, Vujević je u Piedelucu. Prvu trku dobivaju Spličani s 5 sekundi razlike a drugu pobjeđuje Kombinacija s minimalnom prednosti. Nitko ne popušta i odlučeno je (stručna komisija) da će odluka pasti na regati u Essenu. U finalnoj trci prvog dana pobjeđuje Kombinacija. Drugog dana katastrofa Spličana. Završavaju na 8. mjestu (!). Svi sjedaju za "zeleni" stol i počinju kombinacije. Pada slijedeća opcija: U 2 - su Banović, Saraga a druga posada je Boraska, Franković, koji bi trebali veslati u Parizu istu disciplinu a u Luzernu 2 + (?). Četverac tvore Buzina, Čuljak, Martinov, Vujević a osmerac S. Skelin, Marušić, Lušić, Pomahač, Grubor, Erceg, Velimirović, Šubić.

- Ako je tako Gusar izlazi iz reprezentacije. Umjesto da se na miru pripremamo za Luzern koji je rešeto za SP u Tampereu, mi se moramo klati za mjesto u reprezentaciji - rekao je tada trener Čulin vidjevši da ostaje bez četverca "bez". Sve je opet na početku. Odluke su bile pomalo čudne, misli se na 2 +, i to Gusar do danas nije mogao oprostiti predlagatelju Marinoviću.

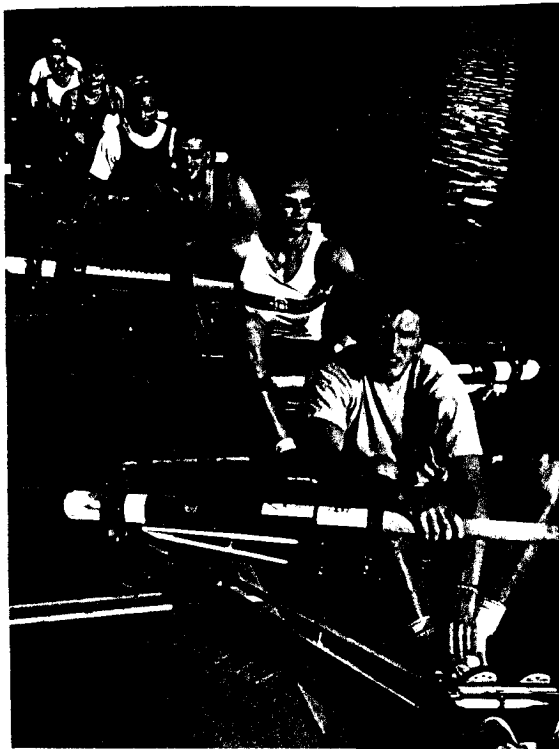
U Parizu (Macon) nema Spličana. Kombinacija četverca deklasirala je odlične Francuze dva puta, a dvojac "bez" je također izvanredan. Razumljivo predloženi osmerac nikada nije zaveslao.

LUZERN I TAMPERE

Približava se Luzern. I opet za "zelenim" stolom sve se rješava. Gusaru je data još jedna šansa da ukrsti koplja sa kombinacijom na Rotsee. Tamo se čak 5 posada našlo u finalama i to 2 -, 2 +, 4+ i dva četverca "bez" - Kombinacija i Gusar. Tko će biti prvi u "selu"? Odgovornost i psiha su popustile. Kombinacija je pobijedila.

Ali tek tada nastaju tragikomične zavrslame. Po kriterijima svi finalisti imaju pravo nastupa na SP u Tampereu. I onda tiho na brzinu se pomiču ubrzani potezi ispod i iznad "zelenog" stola. Prošlogodišnje svjetske prvake treba negdje smjestiti, jer i javnost će postaviti pitanje, što se to događa među veslačima? I tako iz "essenskog osmerca" ispadaju Velimirović, Šubić koji će nastupiti u Tampereu u dvojcu "sa" a Boraska i Franković ulaze u osmerac. I tako su svi zadovoljeni, "vuk sit a ovce na broju". Razumljivo da takva politika nije mogla voditi nikuda.

U Tampereu dvojac "bez" bio je šesti, četverac "bez" deveti s čim su se kvalificirali direktno na olimpijadu u

Osmerac iz Tamperea, 1995.

Atlanti. Dvojac "sa" bio je peti a osmerac trinaesti.

- U Luzernu svi su se čudili našim četvercima "bez" i pitali nas zašto ne veslamo osmerac (?). Dvije hrvatske posade ostavile iza sebe svjetske vice-prvake Britance i trećeplasirane s prošlog SP, Francuze. Australci nisu ni ušli u finale. U osmercu bi naprosto letjeli. Bilo bi nam potrebno dva, tri tjedna da se dobro ukomponiramo i sigurno bismo konkurirali za medalju. Nastup u dvojcu "sa"? Šaljiva je to zamisao. Tamo nema više nikoga jer ta se disciplina ne vozi u Atlanti - rekao je tada iskusni Igor Boraska.

- Naš osmerac ima ogroman potencijal, sve su to odlični veslači, ali treba strpljenja i rada. I pravog kormilara. U osmercu to je kapitalna stvar. Ne služi kormilar samo za održavanje pravca. On treba voditi dečke tijekom trke, ubrzavati i usporavati. Po meni, u Hrvatskoj to može obaviti samo Srećko Šuk. Nitko drugi - bile su to tada riječi Ninoslava Sarage.

U Tampereu su svi progutali goruku pilulu ali je trebalo još dugo vremena da je mnogi svare. Narodna izreka "iz dupeta u glavu" dug je put.

1996. ISTO TIJESTO ISTI KRUG

Čini se, da nitko nije shvatio ili nije htio shvatiti negativne pouke iz prošle godine. Olimpijada u Atlanti je pred vratima. Tko će ići na olimpijadu, najbitnije je pitanje.

Pravila FISA omogućuju da zemlja koja je u kvalifikacijama izborila nastup ima pravo mijenjati posadu do olimpijade.

(Nastavak u idućem broju)

Filozofski fakultet - Zagreb

Veleučilište - Dubrovnik

Fakultet elektr. i računar. - Zagreb

Fakultet za tur. i vanj.trg- -Dubrovnik

Visoka pomorska škola - Split

Joško Kostelić i Maro Kapović

